

ડાકોરના રણછોડજી મહારાજનો ગરબો.
 અલખેત્રીરે અંબે માત, જોવાને જલ્પજે. એ રાગ.
 જોગાના છબીલા છેલ, રણછોડ રંગીલા;
 કરી ખોડાણા પર મહેર. હો મોરલીવાળા. ૨૬.
 અકળ કળા અલખેલા તારી, પાર ન પામે શેશરે;
 વેદ નીસારી વીરમે પામ્યા, સમજાયો નહીં લેશ. રણછોડ. ૧
 મહા મોટમ મહારાજ તમારી, શુભચી કેમ કેહેવાયરે;
 સમુદ્રમાંથી આંચ જરે જેમ, પક્ષીયો તરવા જાવ. રણછોડ. ૨
 મંદ ગતી મહારાજ મારી, મલીન માઈ મનરે;
 શરણે રાખો સામળીઆ, મને જાણી તમારો જાંત. રણ. ૩
 દ્વારકાના વાશી રાય, રણછોડ તમાઈ નામરે;
 ધણી દયા યુજરોત ઉપર કરી, આબ્યા ડાકોર ગામ. રણ. ૪
 ખોડાણાની બકતિ બાવી, બુદ્ધરજી બલી તમનેરે;
 અટળ કટળી આ ધરનીધર, ફુલભ છો અગમ નીગમ. ર. ૫
 ધન ખોડાણા ધીરજ તારી, ધન ધન તારી માતરે;
 પાતળીયો પોતાના કીધા, હેતે લીધા હાય. રણછોડ. ૬
 સોતેર વરસે શેવા કરીને, સામળીયો સમજાવ્યારે;
 ડાકોરથી તો દ્વારકાં માહે, વરશે જે તણ ફેરી ખાવા. ર. ૭
 કરમાં તુળશી વાવની. જઈ અતુરબુજને અડાવીરે;
 પ્રભુજી તો પ્રસન્ન થયાને, દીક્ષમાં દયા આવી. રણછોડ. ૮
 અલખેત્રો ખોલ્યા એમ, મુખથી ખોડાણાની સાથરે;
 એકાંતે આવીને કહ્યું, તે કોઈ ન જાણે વાત. રણછોડ. ૯
 ધણા દીવશ તે મારે કાળે, મોટું કષ્ટ કીધુરે;
 વપુ તારૂ વૃથ થયું. તે જોઈ માઈ મન આંધું. રણ. ૧૦
 તે માટે હું તારી સાથે, આપું તારે ગામરે;
 તારે ચરણે નથી અલાતું, તે માટે તજવું ધાન. રણછોડ. ૧૧
 કહ્યું માઈ માની કાલે, જાતું ડાકોર ગામરે;

વેહેલ લાવ તું વાત ન કુટે, મનમાં રાખી હામ. રણ. ૧૨
 બોડાણા કેહે બાપજી, હું વેહેલ ક્યાંથી લાવુંરે;
 મારે પેર તો નથી માહારાજ, કેમ કરીને આવું. રણ. ૧૩
 મોહનજી કેહે માગી લાવો, જેવી તેવી વેહેલરે;
 જાત જોયાનું કામ નથી, એ જોડી લાવો ખેલ. રણ. ૧૪
 બોડાણાને વચનજ આપી, વિદાય કીધો વળતારે;
 વનમાળી કેહે તારે મારે, વાત આવી છે મળતી. રણ. ૧૫
 વાઝ કહીને વીઠજીને, ચરણ પડ્યો કરજોડીરે;
 લજા મારી લટકાળા, તમો રાખજો શ્રી રણજોડ. રણ. ૧૬
 અતી આતુરતા અંગમાં, ને આબ્યો ડાકોર મામરે;
 પાડોશીને પેરે કહી, મારે તમ સરખું છે કામ. રણ. ૧૭
 ઉપકાર માનું તમ તણો જો, આપો બળદને વેહેલરે;
 જાવું દ્વારકાં છેલો ફેરો, તીકમજીની ટેલ. રણ. ૧૮
 પુરે વાશી પાડોશી કેહે બાઈ, જેવી તેવી મળજોરે;
 જેમ તેમ કરીને જોડી બાઈ, બાગ્ય તારું ફળશે. રણ. ૧૯
 એવું સાંભળી ઉઠ્યો પોતે, વાઝ કહી વેહેલ જોડીરે;
 વેલા કરતાં વનમાળીના, મંદીર પાછળ છોડી. રણ. ૨૦
 ગુગળી સડકો હસવા લાગ્યા, કહિતક સરખી વાતરે;
 બોડાણો તો આણે આબ્યા, સેઈ જવાને નાથ. રણ. ૨૧
 વેહેલ ને એ બળદ જોતાં, હસે છે મુખ મોડરે;
 અરે બાઈ જુવનમાં ના મળે, આવી બીજી જોડ. રણ. ૨૨
 બોડાણો કેહે હસો બાઈએ, હસવા સરખી વાતરે;
 ઇશ્વર ઇચ્છા કોઈ ના જણે, કેવું થશે પ્રભાત. રણ. ૨૩
 સંધ્યા થઈને સેન કરાવ્યું, રણજોડજીને રંગ ચીરરે;
 અરધી રાતે ઉઠ્યા પોતે, પ્રિતમ કરી પેર. રણ. ૨૪
 તાળાં તોડ્યાં બુંગળ બાગી, આબ્યા મંદીર બાહારરે;
 બોડાણાની પાસે આવી, પ્રેમે કર્યા પોકાર. રણ. ૨૫

જાગ જાગ તું ઝટપટ કરીને, વીઠલ કેહે વેહેલ જોડારે;
 બોડાણો ઝગડીને જાગ્યો, દીડા મી રણછોડ. રણ. ૨૬
 ગદગદ કેઠે ગળગળું બોલે, થરથર ધુન્ને અંગરે;
 ગોવિંદજી હવે શી ગત યાચે, તનો રાખજો રંગ. રણ. ૨૭
 બળદ તો બેસે ને ઉઠે, આલે નહીં લગારરે;
 પ્રાતસમે તો પકડશે મુને, મારશે બહુમાર. રણ. ૨૮
 જગજીવન કહે નેમતેમ કરતું, ઝાંપા સુધી કાઢારે;
 હાંકીસ હું પછી હેત કરીને, માનીશ તારોપાડ. રણ. ૨૯
 નેમતેમ કરતાં ઝાંપા સુધી, પાછલી રાતે પોહોડ્યારે;
 રાશ પહોણો પોતે લીધો, બોડાણો માંહેસુતા. રણ. ૩૦
 વેમે વેહેલ ઉડાડી પોતે, અંત્રીક્ષથી અલબેલરે;
 ઉમરેડને ડાકોરની વચ્ચે, આણીને તેમલે. રણ. ૩૧
 બોડાણાને કેહે જગજીવન. જગી જોને વાટરે;
 પ્રાતઃ થયોઉઠ્યાખસ મેહેલી, જો આબોકાંઈ ધાટ. ૨. ૩૨
 આંખ ઉઘાડી ઉચું જોજી, બોડાણે તેણીવારે;
 સામજીયા સીમાડો મારા, ગામ તણો નીરધાર, રણ. ૩૩
 અલબેલી ઉતરીયા હેઠે, લીંબ તળે લટકાળેરે;
 વિસરામ કીધો વાજાજીએ, ચંબીનિયાક ટાળ્યો. રણ. ૩૪
 લીંબડાનું વટકાળા તમે, એક ડાળ કીધું મીઠુંરે;
 કરે અડકાડીકડવાસ કહાડી, તે સઉએ નજરેદાહું. રણ. ૩૫
 પાતળીએ ત્યાં પગલાં પાડ્યાં, પોતાનાં સાક્ષાતરે;
 આદ્યાપી એધાણી તેની, સર્વે જાણે વાત. રણ. ૩૬
 એમ રૂહી અલબેલી આબ્યા, દડબડ ડાકોર ગામરે;
 બોડાણાપ્રતે એમજ બોલ્યા, મને રહેવાને કરદામ. ૨. ૩૭
 ધાણીધરે કેહેધામ તજ્યુંમે, તે સઉ કોષએ જાણ્યુંરે;
 મંદીરમાં મુજને નહીં દેખે, જ્યારેવાએ વાહાણું. રણ. ૩૮
 ધસમસ કરતા પાઈ આવશે, યુગળી ધરવાળારે;

સામળીયો કહે મુજને સંતાડી, તું ત્રાવી મેથને માળા. રણ ૩૯
 ગોમતીમાં ગોવિંદજી પેડા, વામ્યમાં વનમાળીરે;
 ગાળો દેતા ગુગળી આઘ્યા, થોડે દીવસે ચાલી. રણ. ૪૦
 ખોડાણને માંધી લાવો, ગુગળી એમ બોલ્યારે;
 ખોડાણો ગ્રેસલેઈ મળવા, ગયા સહુના પેહેલા. રણ. ૪૧
 આવતામાં આંખ ચડાવી, ગુગળીએ વીકાળરે;
 ચોર તું કેમ ચોરી લાવ્યો, બુધરજી બુપાળ. રણ. ૪૨
 બોલ બોલ કહી બરછી મારી, મુરછાગત તે પડ્યોરે;
 અંગોકાર કરી અલમેલો, હજીએ દીસે ખોડો. રણ. ૪૩
 ગોમતીમાં રૂપીર થયું, તે નહેર જુગમો ત્રારે;
 એ એધાણે અલમેલોજી, શાધી કાઝ્યાનીરે પાહાર. રણ ૪૪
 ભેવચને ત્યાં બળવંત બોલ્યા, હું હવે નહી ત્યાં આવુંરે;
 મુજબરાબરસોનું લેધને, કરો તમે મનબાંધું. રણ. ૪૫
 લાલચમાં લપટાયા સરવે, લોભમાં લેવાયારે;
 સરકાર સરવે પંચમળને, તાસતીરે લાઘ્યા. રણ. ૪૬.
 સામાસામી લખ્યું લખને, ખોડાણો એમ બોલ્યારે;
 એકાંતે અલમેલાસાય, પ્રીતે પડદો ખોલ્યો. રણ. ૪૭
 મહારાજ મુજ પાસ નથી, વાલ કેરી વીંટીરે;
 સોનું જોઈએ શામ બરાબર, ચીતમાં ચીંતા પેઠી. રણ ૪૮
 ગોવિંદજી કહે ઘેર જઈને, ગંગાબાઈને પુછોરે;
 સવા વાલની વાળીછે, લાવો ક્યાં તમે ધુળે. રણ. ૪૯
 ઘેર આવીને ગંગાબાઈને, વાત કહી વિસ્તારીરે;
 વાળી લઈ વનમાળીતેડે, ગોવિંદની ગતવારી. રણ. ૫૦
 તરત લઈને તીરે આઘ્યા, વાળી રાખી પાસરે;
 લખ્ખ રાખ્ખે લટકાળા, હું ચરણકમળનીદાસ. રણ. ૫૧
 વડની ડાળે વાસ આંધ્યા, વીકમજીને તોળ્યારે;
 વાળી નમીને વાઝમ કશ્યા, પછી જોજો સોડો બોલ્યા. રણ. ૫૨

(૯)

ગ્રાંખા થઇને જમજીવનને, યુગળી ગાળો દેહરે;
 કાળા તુલમાં કપટ ભર્યુંછે, જીવક આજેરી રેહછે. રણ. ૫૩
 બાળપણે તે મામો માર્યા, મથુરાં નગરી માંવરે;
 આજ લગી અમને અયડાવ્યા, હવે જમજી ક્યાંવ. રણ. ૫૪
 પ્રભુ કહે પાછા ફરો, જાઓ દ્વારકાં મોજરરે;
 સ્વરૂપ મારું સેવંતીમાંછે, તે કાદાડજી બાહાર. રણ. ૫૫
 નીરાશ થઈ નીસાસો મુકી, યુગળી ઘેર પધારવારે;
 સેવંતીમાં જમજીને જોયું, પ્રભુ ત્યાંતો સધાર્યા. રણ. ૫૬
 સંવત બારને બારમાં, પ્રભુ બાકી કશી ન રાખારે;
 દયા કરીને ડાકોરમાં આવ્યા, તે સરવે પુરે સાખી. રણ. ૫૭
 વરસ પાંચસે અગનોતરા સુધી, અન્નમેલે એમ કાધુરે;
 ત્યાં લગી તો ગોંમતો તીરે, સહને દરથણ દીધું. રણ. ૫૮
 અભિસંગ એક રાત્ર આઓ, મારવાડથી મોટારે;
 પીલાજીશું પરપંચજ કીધો, મનમાં મેલછે ખોટો. રણ. ૫૯
 તેણે મન માન્યું મોહનજીનું, મંદીર તો આદરવુરે;
 જમજીવનને જોગ મેળવવો, પરમેશ્વરનું કરવું. રણ. ૬૦
 કારજ કીધું જાણી વહર, રતનસીંગને તેડે;
 મોહનજીનું મંદીર મોટું, કર તું દીવસ જોડે. રણ. ૬૧
 મંદીર કરીને માહારાજને, પધરાવ્યા ત્યાંથી પ્રીતરે;
 સંવત સતર એકાશીમાં, રંગીણી રંગ રીતે. રણ. ૬૨
 માણકઠારીએ મેળો કીધો, મોહનને મન બાવરે;
 વહજીવ વાજીત લેઈ, સરવે સમાજે આવે. રણ. ૬૩
 મોટું મહાતમ જાણીને, જન સરવે દરથણ આવેરે;
 બેઠ સામગ્રી શણગાર સારા, સામજીયાને લાવે. રણ. ૬૪
 મેળો મહાભારત થયે, તે મંદીરમાં ન માંવરે;
 જમજીવનને જીવાને તો, જન પણા ત્યાં જાય. રણ. ૬૫
 ત્યારે મહારાજને મનસુખો કીધો, મંદીર મોટું કીજે;

ઉંચે આશને અમો જોશને, દરથણ સહને દીજી. રણ. ૬૬
 તાંબિકરને તરત કહ્યું, તે કાણું ન લાગી વારરે;
 ડાકોર મધ્યે દોડી આમ્મો, પુનાનો રહેનાર. રણ. ૬૭
 આવીને અલખેલા કેરું, આરંભ્યું મંદીરરે;
 સલાટ સારા શાધી કેહે છે, વેગે કરજી વીર. રણ. ૬૮
 કામ કરતાં કસર ન કરશો, પદશો પુરો પાડુંરે;
 ધન્યનો ધરણીધરનું સરવે, શ્વામ મુરત ગાડું રણ. ૬૯
 પાયામાંનો પથર પુરવા, સીમું દોળ્યું સારરે;
 મોહનજીનું મંદીર કીધું, શોખાનો નહીં પાર. રણ. ૭૦
 મહારાજનું મંદીર થયું, ત્રીજી વારસે તથ્યારરે;
 પ્રભુજીને પધરાવા તણો, કીધો છે નીરધાર. રણ. ૭૧
 સરવ મળીને સામળીયાની, પાસે આમ્મા પ્રાંતરે;
 મહુરત જોવા મેટા જોશી, તેડાવ્યા રંગ રીતે. રણ. ૭૨
 મહુરત જોઈને જોશ કેહે છે, મંદીરમાં પધરાવોરે;
 મોટું મહુરત આજ દાહડો, કરો ન આવે આવી. રણ. ૭૩
 અલખેલાજીને ઉચકે પણ એસે નહીં તલમાતરે;
 વિચારી રાહુ વિરજે પામ્યા, ગળીયાં સહુનાં ગાત્ર. રણ. ૭૪
 શું થાશે સામળીયા મોટું, મંદીર મીઠ્યા થાશેરે;
 તાંબિકર કહે ટેક રાખજો, લજ્જા મારી જોશ. રણ. ૭૫
 પુન્ય દાન બહુ પેરે કીધાં, પાતળીયો પધરાવારે;
 તોએ પણ મોહન ન માને, મોટે મંદીર જવા. રણ. ૭૬
 સાંજ પડીને સહુ કોઈ થાક્યા, કાંઈ ન મુજે વાતરે;
 અલખેલાને એમ ગમ્યું કહી, હેડા પડીયા હાથ. રણ. ૭૭
 પ્રભુએ પેરયો પુરવાશી, કોઈ બોલ્યો આવી વાતરે;
 જીગજીવતને જોઈએ બાઈબો, બોડાણાની જાત. રણ. ૭૮
 તેના કુળમાં કોઈ હોતાનો, અલખેલાજી ઉઠેરે;
 જોગ કરીને અપર મંગાવો, તો ત્રીકમજી તરે. રણ. ૭૯

શાધ કરીને શાધી કહાડ્યો, કુળ મધનો કોષરે;
 જોતામાં જુગજીવન કેરું, મન રહ્યું મોહી. રણ. ૮૦
 અલખેલાને અંગે અટક્યા, સંગે સમજો સાચરે;
 અંતીક્ષથી ઉઠ્યા અલખેજો, તે કોઈ ન જાણે વાત. રણ. ૮૧
 પ્રીત કરી પાતળીઓ લઈને, મોટે મંદીર ચાલ્યો;
 સૌંદર્યસન ઉપર સામળીઓ, હરજી હેતે આવ્યા. રણ. ૮૨
 સંવત અઢાર અર્ધશિ, પ્રીત કરી પધારચારે;
 સહુને મુખ આપ્યું સામળીએ, અંગે રંગ વધારવા. રણ. ૮૩
 જોડાણાનું ખંદ જણાવા, વંશ જોલાવ્યા વાહાલેરે;
 ત્રાંખેકર તેને તેડીને, સરપાવ સારા આલે. રણછોક. ૮૪
 ડાંકોર કીધું દારકાં, તે વીકમજી તટકાજે;
 જવ જવ સારી લેખે લખજો, તમો પિતા હું બાળ. રણ. ૮૫
 સૌંદર્યસણની શોખા સારી, આરસનું નહીં કામરે;
 મધ્યે મોહન તમો બીરાજો, જોતા સરખું ધામ. રણ. ૮૬
 ચરણ કમળનું ચીંતવણ કરતાં, ચીંતા ચાત જોલાયરે;
 નેપુરા ઝાંઝરે ધુધરીઓ, અલખેજા લેવું બલાય. રણ. ૮૭
 પીતાંબર પીજું છે તેના, કસબની છે કોરે;
 જડીત કંદોરો જોડે શામે ધુધરીનો ધનધોર. રણ. ૮૮
 કસબી વાંઘો કનક સરીખો, પટકો પીજો શાભેરે;
 લેહર કસબની છેડા ઉપર, અલખેજાને આપે. રણ. ૮૯
 ચારે હાથે ચતરબુજને, કડાં ચુનીઓ બાળરે;
 સાંકળી અંગે સારી શામે, બાજુઅંચ નખરાળાં. રણ. ૯૦
 આંગળીએ અંગુડી ઉગ્ગવળ, વેઠ અને ચીંતરે;
 પુંચી સાંકળાં પાતળીયાને, મુખમાં મોરલી મીઠી. રણ. ૯૧
 મોતી માળા તણ તેવડી, અલખેજાને આપેરે;
 મોહનમાળા ઝોટી મંદે, ચરણે જાળને આપે. રણ. ૯૨
 સોનાના સાંકળીઓ દોરો, કુળ કુર્મીઓ માંહી જળકેરે;

સંખ ગદા પદમને ચક્રે, ચારે હાથે ચળકે. રણછોડ. ૯૩
 ગળેખંધ ગળામાં સોહીએ, કાને કુંડળ નીતીરે;
 જડાવનું તીલક જડુવરને, અખંડ ભિત ઉદોતી. રણ. ૯૪
 મુગટ મનોહર માહારાજનો, જુગમાં ન મળે ભેડોરે;
 મધ્યે ચુનાઓ ચળકે ઝાઝી, કલંકીનો તારો. રણ. ૯૫
 અદ્ભુત રૂપ અકલમાં ન આવે, એક રસના શું બાપુરે;
 અપાર તેનો પાર નથી, હું કેમ કરી ઝાંખું. રણ. ૯૬
 જેને જેવા ભેદએ તેને, તેવા અલખેડોરે;
 ગવાય તેમ ગુણ એના ગાળે, રમે મુગમો મેસો. રણ. ૯૭
 ધન ખોડાણા ધીરજ તારી, બળવંતને તે આંધારે;
 ભેગી મુનીને જેછે ફૂલભ, તે પ્રભુતુજને લાધ્યો. રણ. ૯૮
 ઠાસરામાં ઠીક નીકળીઓ, પ્રગણામાં પ્રીતરે;
 ફુનિયામાં તે ઉંઝો કાંધો, ડાકોરમાં રહે રંગ રીતે. રણ. ૯૯
 ચાર જુગમાં જાણુ ગયો તું, ખોડાણો બત્તીહારીરે;
 તન મન ધન તે ત્રીકમ ઉપર, સરવે નાંખ્યું વારી. રણ. ૧૦૦
 અલખેજાને અરજ અમારી, એકાંતે તમે કહેજોરે;
 અવગુણોતો આંક નથી, તમો સામળીયાછ સહેજો. ર. ૧૦૧
 ભે મોહન મનમાં જાણો તો, જુગમાં ન મળે ભેડોરે;
 વાહ વાહ શરણાગત રાખો, રંગીલા રણછોડ. રણ. ૧૦૨
 જે જે અવગુણ ભેજો તે પ્રભુ, મુજમાં બરચા બરપૂરે;
 આજ કરો તો ઉડી જાયું. જેમ આકડાનું તુર. રણ. ૧૦૩
 સામળીઆ તજા સામું જુઓ, રહે ધરી શામરે;
 મન ફેરવો મોહન છ માફ, સેજે યાએ કામ. રણ. ૧૦૪
 ચરણકમળમાંથી ચીતડું માફ, તાણીને તમા રાખોરે;
 ધણી ધર્મ ગીરધારી મુજને, તરછોડી ના નાંખો. રણ. ૧૦૫
 એક કરજોડી ચરણે લાયુ, સો સો કર સલામરે;
 રણછોડને તમે રાખી રક્ષીયા, ખાતા જાત યુદ્ધામ. ર. ૧૦૬

રાય રણછોડનો ગરબો, ને કોઈ ગાથ પુરણ પ્રીતિરે;
 તે ઉપર રીન્ને રંગીણી, રસમસ ધર્મ રંગ રીતે. રણ. ૧૦૭
 સહુ મળીને સાંભળજી ભાઈ, કહુધું વારંવારે;
 બુદ્ધ્યું ચુક્યું માફ કરજી, કરતા છે કીરતાર. રણ. ૧૦૮
 સેવત અઢાર અગનોતરે, આઠમ આસો માસરે;
 કૃષ્ણ પક્ષને રવીવારે, ગુણ ગાય છે રણછોડદાસ. ર. ૧૦૯
 શ્રી અંબાજીના મહિતા.

કારતક માસે કરણા કરો મુજ માતરે; મા અંબાજી.
 અલખેલી અંબા સાંભળ મારી વાતરે. મા અંબાજી. ૧
 વાત સાંભળીને સમરૂં થી હરી નાયરે; મા અંબાજી.
 તારા દરસનની મને મોટી અંબા આશરે. મા અંબાજી. ૨
 આગશરે માસે મન મળવા અકળાયરે; મા અંબાજી.
 તારી ઈછા ફરતાં અંબા દિન વહિ જાયરે. મા અંબાજી. ૩
 દીન વહિ જાયને આશા મુજને મોટીરે; મા અંબાજી.
 તારા રંગ મંડપમાં હું નવ આવી લોટીરે મા અંબાજી. ૪
 પોત માસે મુજને મળવા સોસરે; મા અંબાજી.
 મુજ રાંક ઉપર શો ધરવો રોસરે. મા અંબાજી. ૫
 રોસ ન ધરાવે તમેછો દેવો દયાળરે; મા અંબાજી.
 નેનું નામ ધરાવે શેવક જન પ્રતિપાળરે. મા અંબાજી. ૬
 માહા મહિને કાંઈ વરત સાંભળ્યાં તમારારે. મા અંબાજી.
 મા શું જુઓછો કુડાં કરમ અમારારે. મા અંબાજી. ૭
 કુડાં કરમની કરણી છે મધનરે; મા અંબાજી.
 તારા દર્શનનું મને મોટું અંબા દયાનરે. મા અંબાજી. ૮
 ફાગણ માસે ફરી ફરી ઉછટે અંગરે; મા અંબાજી.
 રંમબરનાં મનડાં ન કરશે ભંગરે. મા અંબાજી. ૯
 અંગ ન કરશે તનડું અમારું તલજરે; મા અંબાજી.
 ખીત અમારું ચરણે આવી અટકરે. મા અંબાજી. ૧૦

અધિર મહિને ચીંતા મુજને ઝાઝીરે; મા અંબાજી.
 જન્મ ધરી નવ નરખ્યાં અંબા માજીરે. મા અંબાજી. ૧૧
 નવ નિરખ્યાં મેં અંબા અકળ સ્વપરપરે; મા અંબાજી.
 વળતાં ક્યાંથી દેખીશ માતાં મુખરે. મા અંબાજી. ૧૨
 વૈશાખ મહિને વરસ જાય દેહ નાઠરે; મા અંબાજી.
 મા હવે વળતી વળા રહી છે મારીરે. મા અંબાજી. ૧૩
 વેલા મારીને માથે મોઢું ફુખરે; મા અંબાજી.
 વળતાં ક્યાંથી દેખીશ માતાં મુખરે. મા અંબાજી. ૧૪
 જોડ માસે મુજને તેડો ડેઠરે; મા અંબાજી.
 નહીં તેડો તો જીવણ જાણે વેઠરે. મા અંબાજી. ૧૫
 વેઠ જાણે ને મિથા થાણે જન્મરે; મા અંબાજી.
 બાળ્ય નથી પણ ઓછાં અમારાં કર્મરે. મા અંબાજી. ૧૬
 અસાડ માસે અટકે ન ધરીએ મનરે; મા અંબાજી.
 તારા દરસન માટે તત્તસે માઝું તનરે. મા અંબાજી. ૧૭
 તન તલસે ને દયા ન આપે મારીરે; મા અંબાજી.
 મા દયાળી દીલથી શું મુકોછો કાઢીરે. મા અંબાજી. ૧૮
 આવણ માસે સંઘ ભરાય ખહુ ભારીરે; મા અંબાજી.
 માનેને ઈછા હોય તે આવે તારે પારેરે. મા અંબાજી. ૧૯
 મા સંઘ ભરાયને સહને ઈછા થાયરે; મા અંબાજી.
 મા પાપી હોય તે નિશ્ચે પાવન થાયરે. મા અંબાજી. ૨૦
 બાદરવા માસે શીદને મન બાવોરે; મા અંબાજી.
 તારાં ફુલ્લ ભરસન આપી તાપ સમાવોરે. મા અંબાજી. ૨૧
 તાપ સમાવોને શીતળ કરો છાંયરે; મા અંબાજી.
 શીશ નમાવતાં પ્રાયશ્ચિત પ્રલેપ થાયરે. મા અંબાજી. ૨૨
 આશિ માસે અરજ સાંભળીને વેહેલીરે; મા અંબાજી.
 મા આરામુરમાં કરો આનંદનીહેલીરે. મા અંબાજી. ૨૩
 હેલી કરીને પુરો મનની આશરે; મા અંબાજી.

મા સેવકજનને તેડો તમારી પાસરે. મા અંબાજી. ૨૪
બારે માસ પુરણ કીધા માતરે; મા અંબાજી.

મા વિષમપરી વિશ્વાસન કરશે ધાતરે. મા અંબાજી. ૨૫
તેરમો મહિનો મહા ઉત્તમ કેહેવાયરે; મા અંબાજી.

મા હરી પ્રતાપે પુરશોતમ સહિ ગાયરે. મા અંબાજી. ૨૬
પુરશોતમ માસે સંઘ બરાય બહુ ભારારે; મા. અંબાજી

મા ચાચર ઉપર તરતી ચાલે યાજીરે; મા અંબાજી. ૨૭
આરામુરમાં નિમે આનંદ યાયરે; મા અંબાજી.

કર જોડીને બાપો શેવક ગાયરે. મા અંબાજી. ૨૮

શ્રી બહુચરાજીના મહિતા.

અષ્ટતર અંત ધણું બાંધ્યું, નમી નમી બહુચર આરાધું;
મનમાઈ ગોખે જઈ લાધું, શેવાને તમે શંખલપુર રાણા. ૧

વૈશાખે વાવત્રીયા વાયા, માજીના ઘટતળે આવ્યા;

અંબાજીની મોટીએ માયા, શેવાને ૦ ૨

જોતો જીગતી છે સારી, હરીહર ભ્રમ થકી પ્યારી;

ગોખ ઉપર જઈ બલીહારી, શેવાને ૦ ૩

અસાડે મેઘ ધણા ગાળે, છત્ર શીર બહુચરને છાળે;

ગોધડીયાં તો અદભુતે વાળે, શેવાને ૦ ૪

આવણે સરવડીએ વરશા, માજીને બજશા તો તરશા;

નીકરે તમે અથડાતા મરશા, શેવાને ૦ ૫

બાદરવો બલીપેરે ગાળ્યો, શેતકને સનમુખે થાળ્યો;

બુડંતાં બાવલડી સાળે, શેવાને ૦ ૬

આસોમાસે આવી દિવાળી, આવ્યાં છે અંબાને કાળી;

ગરબે રમો મોટાં મહાકાળી, શેવાને ૦ ૭

કારતકે કોવત્રડી બાલે, ના આપે માજીને લોલે;

તે જોતાં ત્રીમાસન ડોલે, શેવાને ૦ ૮

માગચર માન સરોવર નાહે, ચાચરે આવી ગરબાતો ગાએ;

શેવકની મા કરજો સાહે, શેવાને ૦ ૯
 પોસે પ્રીત ધણી ધારી, પાંડવ લીધા કિંગારી;
 કઢિરવ સરવ મયા દારી, શેવાને ૦ ૧૦
 માહે તો મને નથી ગમતું, મન માં રહે છે ભમતું;
 મન માં માછમાં રમતું, શેવાને ૦ ૧૧
 કાગણે ફરફરતી હોળી, પોદરેયા માં ચરણને ઓળી;
 કેસર બહુ છાંટ્યાં છે ઘોળી, શેવાને ૦ ૧૨
 બારે માસ પુરણ કીધા, દહીતને દંડ બધા દીધા;
 દેવતા સહ ઉગારી લીધા, શેવાને ૦ ૧૩
 આસો સુદ બીજને બુધવારે, બારે માસ થયા નિરધારે;
 વજવની કરજો મા વારે, શેવાને ૦ ૧૪

રાધીકાના મહિના.

કોને સખી કારતક કેમ જાણે, કે વનમાં મોરલી કુણુ થાણે;
 મહોનો દાણી કુણુ થાણે, કે જીમનાં જવાદો પાણી. ૧ ટેક.
 કે માગયારે મનમાહાં ગળીયું, કે વિખ્યા બાવચકી ટળીયું;
 કે જોમ લુણુ પાણીમાં બળીયું, કે જીમનાં ૨
 કે પોસે સોસ પડ્યા અમને, વાલાજી શું નગીએ તમને;
 કે દીનાસા દીધા છે અમને, કે જીમનાં ૩
 કે માહે મકર તણે મ તે, ડુલડીયાં વેરંતો ખાતે;
 કે વાલાજી મારા મથુરાંની વાટે, કે જીમનાં ૪
 કે કાગણે ફેર ફેરેહોળી, કે આછા ચરણને ઓળી;
 કે ચુંદડી મારી કેસરમાં રોળી, કે જીમનાં ૫
 કે અર્ધતરે અનુરાં ચંત ધરતી, વાલાજીના યુણુ આતી ફરતી;
 કે તારે મારે જ્ઞાણે કીધી નરતી, કે જીમનાં. ૬
 કે વર્ધશાખે વાયા વાવલીયા, ધેર પધારેને નાવલીયા;
 કે દુધડે ઘોડે તારાં પાવલીયાં, કે જીમનાં. ૭
 કે જો જગજીવન આપ્યા, કે સૌ લોક વધામણી લાખ્યા;

કે વાલા મારા કશુંએ ન કાઢ્યા, કે જીમનાં. ૮
 કે શાવણે શરવડીએ વરણે, કે નદીએ નીર ધણાં તરણે;
 કે બ્રેયલડી ટઉકલીઆ કરણે, કે જીમનાં. ૯
 બાદરવો બલી પેરે ગાળે, સખયર પેરે વણેણું વાળે;
 તેતો મારા રૂદીયામાં દાળે, કે જીમનાં. ૧૦
 આસોની રજની અજવાળી, કે સેવ વણું કે સુંવાળી;
 વાલા વીના આશી દીવાળી કે જીમનાં. ૧૧
 કે રાધા હાથે સોનાની ચુડી, કે રમતાં દીસે છે રૂડી;
 કે કુખ સરવે ગયાંએ જુડી, કે જીમનાં જાવાદો પાણી. ૧૨
 તુળશીના મહીના.

ધન ધન પાટણ ગામ;
 ધન તુળશી તાર ઉત્તમ નામ, સાંભળો યુણવંતા. ૧
 અસાડે તુળશી રોપ રોપાવે;
 દેવ દામોદરને નિંકા નવ આવે. સાંભળો ૦૨
 આવણે તુળશી દોદોરે પાને;
 હરખ્યા આ નાગાયણ તુળશીને નામે. સાંભળો ૦ ૩
 બાદરવે તુળશી લેહેરે જાય;
 કેડે સોવરાવે શ્રી જાદવરાય. સાંભળો ૦૪
 આસોએ આત્યા તુળશી વજુદા;
 દેવ દામોદરે ખોળામાં સીધા. સાંભળો ૦ ૫
 કારતકે તુળશી જાળ કુંવારી;
 ભગન નારધારીને પરણ્યા મોરારી. સાંભળો ૦ ૬
 માગશરે માહાવટડે ઠરીએ;
 શિયાળે તુળશીની આણ કરીયે, સાંભળો ૦ ૭
 પોસ મોસે પડ્યારે પોકારે;
 તુળશી વીના સુનોરે સંસાર. સાંભળો ૦ ૮
 મહા મહાને શુદ્ધ બ્રહ્મ ન બુલે;

તુળશી વિના ત્રીભાવન કુલે. સાંભળો ૦ ૯
 કાગણે કાગ એવેરે ગોવંદા;
 પગરે પાવટડે હરી લજાટ ચંદા. સાંભળો ૦ ૧૦
 ચર્ધતરે ચંત બાલે હેઠોળા;
 હીચોળે હીચે શ્રી કૃષ્ણ ગેરા. સાંભળો ૦ ૧૧
 વર્ધશાએ વનરપતો મોડી;
 એળેને બાળે મૈ રમત માંડી. સાંભળો ૦ ૧૨
 નેઠ માસે તુળશી કરમાયાં;
 સોળસે ગોપીયો પાંણીડાં ચાલ્યાં. સાંભળો ૦ ૧૩
 તુળશીને ક્યારે ધીના દીવલડાં;
 હરી હરી કરતાં જાય એના જીવડા. સાંભળો ૦ ૧૪
 હું તમને પ્રધુરે મારી ચુળશારે માતા;
 કુણુ તારો માતાને કુંણુ તારો પીતા. સાંભળો ૦ ૧૫
 ધરતી મારો માતાને આબ મારો પીતા;
 દેવકી મારો સાસુ ને કૃષ્ણ બરથાર. સાંભળો ૦ ૧૬
 થોભણદાસના મહિના.

કારતકે કોડામણરે, શિળી પુનમ કેરો ચંદ વાલા;
 રાધાજી કરે હરીની વિનર્તારે, ચરણે રાખ ગોવિંદ વાલા. ૧
 મામશરે મેલી ગયારે, પેડે ગયા પરદેશ વાલા;
 બર જોખનમાં ભામનીરે, અબળા બાળે વેશ. વાલા. ૨
 પોષ માસે પુષ્કામણરે, સાંભળ સઘરે વાત વાલા;
 શ્રીકૃષ્ણ ચાલ્યા દ્વારકારે, સોળસે ગોપીયોનો નાય વાલા. ૩
 માહા મહિને મન માહરે, ચીતકું બ્યાકુલ થાય વાલા;
 શમણા લાગ્યાં શ્રી રામનારે, દીઠા જલ્દવાય વાલા. ૪
 કાગણુ માસે ફરકીયારે, વાગે છે તામ્ર અદંગ વાલા;
 મધુરથી વગાડે વાલો વાંસગારે, હોળીએલે ગોવિંદ વાલા. ૫
 ચર્ધતરે ચિંતામણરે, ના આબો નાવલ હાર વાલા;

(૧૯)

કોઈ લાવે પીડની વધામણીરે, આપુ એકાવલ હારવાલા. ૬
 વધશાએ વન વેડોયારે, વેડીછે દાડમ દાખ વાલા;
 કોયલડી ટકકા કરેરે, સરવો લાગે એનો સાદ વાલા; ૭
 નેઠ મહીનાના રણ તપેરે, નેવા ઉનાળાના તાપ વાલા;
 લંકામાં જવાળા પરજળેરે, હિમા રહે રધુનાથ વાલા. ૮
 અસાડ માસ બલે ઉલટ્યોરે, ધાય વીજળીઓના વેમવાલા;
 બહારે ઉલટીભેની વાદળીરે, વરસ્યા ખારે મધ વાલા. ૯
 આવણુ વરશે સરવડીએરે, નદીએ નીરમળ નીર વાલા;
 બીજે તે રાણી પદમણીરે, બીજય દક્ષી આર વાલા. ૧૦
 બાદરવો બલે ગાજીઓરે, શીતમ ચઢ્યો શરીર વાલા;
 ગોરાદે ભીજયાં ધર આંગણેરે, પેહડો ભીજય પરદેશવાલા.
 આસો માસે દીવાલડીરે, મુંદરી સને શણગાર વાલા;
 લેનાવટ ટીલડી સોદ્યામણીરે, કુંઠે એકાવળ હાર વા. ૧૨
 ખારે માસ પુરા થયારે, આવેજો અદકમાસ વાલા;
 ગાય સીખીને સાંભળીરે, વિનવે યોગણુદાસ વાલા. ૧૩

ગુજરી.

કે કાબુજસે બાદશાહ અડે ને સારી દીલીકા દીવાનરે,
 કે બાદશાહ ઉતરે ખાગમાં ને મે ક્યામસ દેખન જાહરે.
 કે હાથમારે લેહ લાલ માટલી કંસેપણુ હોકે જાહરે;
 કે બાદશાહ ઉતરે ખાગમે મે ક્યામસ દેખન જાહરે.
 કે હાથમારે લેહ લાલ ખેડલું પનીયારણુ હોકરે જાહરે;
 કે બાદશાહ ઉતરે ખાગમાં મે ક્યામસ દેખન જાહરે.
 કે હાથમારે લેહ લાલ લાકડી ગોવાળણુ હોકે જાહરે;
 કે બાદશાહરે ઉતરે ખાગમાં મે ક્યામસ દેખન જાહરે.
 કે હાથમારે લેહ પુલ છાપડી મે માળણુ હોકરે જાહરે;
 કે પુલકરને ધાવશે ને સાળુડે કસબી કારેરે.
 કે કુશાં કાંખીને અણુવટ વીજવા ગાંઝરેનો ઝમકારેરે.

(૨૦)

કે હાથે બાળુબંધ બેરખાંને એની દસે આંગળીએ વઢે,
 કે કાને કસાપુત્ર શાબતાં એને કંઠે એકાવળ હારે;
 કે લીલા તે જગતું કાપડું એને જળ મોતીનો હારે.
 કે નાકે તે વાળીઓ શાબતી એને ટીલડી ટપે લેલાટરે;
 કે બાળેબાળ મોતી પરોઆં જાણે ઉગ્યો સુરજ બાણરે.
 કે છોટી મટકીમેં દહીએ જમાયા દુધ લીધો મણ આરે;
 કે ચલી ગુજરીયાં દહી બેચનકું ચલી બાદશાહકે દરબારે;
 કે અધર હ્યો કોઈ મહીયર હ્યો કોઈ હ્યો મીઠડાં દુધરે;
 કે સાસુરે કેહેવે સુણો બવરીયાં લશ્કરમેં મત જાવરે.
 કે દીલી શહેરકા બાદશાહ તુજે રજે ગોવલ માંહેરે;
 કે સાસુનાં વારયાં ના કરે વહુ મહિ વેચવાને જામરે.
 કે હાટે મોઢા હાટ વાણીયાને ચોરે મોઢા ચોખદારે;
 કે જે દેખસો મોહી રહ્યા ને બાદશાહ સરખા મોઢારે.
 કે ચલી ગુજરીયાં મહી બેચનકું બેડી લાલ બજારે;
 કે સાપાઈ બીચારે ચાડી લગાઈ જીવ જાન હવા હેરાતરે.
 કે અપને લશ્કરમેં એથી મહીપારોને એસા ન કોઈકા દુધરે;
 કે બાદશાહકુતો ખમર હુઈ ને ગુજરી દેખત આખરે.
 કે અલીયાં બલીયાં ક્યા ફીરનાં ગોરી પેઠો પડદા માંહેરે;
 કે પડદમે બેડી મોજ કરો ગોરી ચાવો નામર પાતરે.
 કે અલીયારે ગલીયાં જાત બલી તેરે પડદકુ લગાવે આગરે;
 કે હોંદવાણી તું હરામજદી બાદશાહકુ દેવે જવાખરે.
 કે બાદશાહ કેવે સુણુ ગુજરી તમ સુણો અમારી ખાતરે,
 કે કાથ કધીરમાં ક્યા પેહેરનાં ગોરી પેહેરો સોના શરે;
 કે કાથ કધીર મરે ખોહિત બલા તેરે સોને લગા દહિ આમરે;
 કે હોંદવાણી તું હરામ જદી, બાદશાહકુ દેવે જવાખરે,
 કે બાદશાહ કેવે સુણુ ગુજરી તમ સુણો અમારી ખાતરે,
 કે કાળી કામળમાં ક્યા એકનાં ગોરી પેહેરો દસ બી આરે;

(૨૧)

કે કાળી કામળ મેરે બાત બહી તેરા ચીર કુલગા દઉ આગરે,
 કે હોંદવાણી તું હરામજદી બાદશાહકુ દેવે જવાબરે,
 કે બાદશાહ કેવે સુણુ ગુજરી તમ સુણો અમારી બાતરે;
 કે ઘેસે છાશમે ક્યા ખાનાં ગોરી ખાઓ નાન પલાવરે,
 કે નાન પલાવમે ક્યા ખાનાં મેરા હિંદુકા અવતારે,
 કે હોંદવાણી તું હરામજદી બાદશાહકુ દેવે જવાબરે;
 કે બાદશાહ કેવે સુણુ ગુજરી તમ સુણો અમારી બાતરે,
 કે મકના હાથી અજબ બના ગોરી હાથી દેખત આવરે;
 કે તેરે હાથીમાં ક્યા દેખતાં મેરે ઘેર બુરી ભેસરે,
 કે ઠંકે સવામણુ દુધ કરે તેરા હાથીથી બહારી મેરી ભેસરે;
 કે દહી દુધકી નદી સલાવું માંખણકી બાંધુ પાળરે;
 કે હોંદવાણી તું હરામજદી બાદશાહકુ દેવે જવાબરે,
 કે બાદશાહ કેવે સુણુ ગુજરી તમ સુણો અમારી બાતરે,
 કે મેરા કુંવર અજબ બના ગોરી કુંવરી દેખત આવરે;
 કે તેરે કુંવરમાં ક્યા દેખતાં મેરા ગાયુકા ગોવાળરે,
 કે હોંદવાણી તું હરામજદી બાદશાહકુ દેવે જવાબરે,
 કે બાદશાહ કેવે સુણુ ગુજરી તમ સુણો અમારી બાતરે,
 કે મેરી સોલસે રાણીઓ ખુબ બની તે રાણીઓ દેખત આવરે;
 કે તેરી રાણીઓમાં ક્યા દેખતાં મેરી પાણી બરે પનીઆરે,
 કે હોંદવાણી તું હરામજદી બાદશાહકુ દેવે જવાબરે,
 કે બાદશાહ કેવે સુણુ ગુજરી તમ સુણો અમારી બાતરે,
 કે મેરા ઘોડા અજબ બના ગોરી ઘોડા દેખત આવરે;
 કે તેરે ઘોડામાં ક્યા દેખતાં મેરે ઘેર ગવરી ગાયરે,
 કે હોંદવાણી તું હરામજદી બાદશાહકુ દેવે જવાબરે,
 કે બાદશાહ કેવે સુણુ ગુજરી તમ સુણો અમારી બાતરે,
 કે મેરી મુઠો અજબ બની ગોરી મુઠો પર મેહો આવરે,
 કે તેરી મુઠોમે ક્યા દેખતાં મેરા બકરે નેસા પુંછરે,

કે હિંદવાણી તું હરામજદી બાદશાહકું દેવે જવાબરે,
 કે બાદશાહ કેવે સુણુ ગુજરી તમ સુણો અમારી બાતરે,
 કે કીયું તમારું સાસરું અને કીયા પુરુષ ઘેર નારરે,
 કે ઘટ ગોકળ માં સાસરું ને ચંદા પુરુષ ઘેર નારરે;
 કે હિંદવાણી તું હરામજદી બાદશાહકું દેવે જવાબરે,
 કે બાદશાહ કેવે સુણુ ગુજરી તમ સુણો અમારી બાતરે,
 કે કોણુ દેશકી ગોવાળણીને શું છે તારું નામરે,
 કે ધડમાંડવની ગોવાળણી ને મેનાં ગુજરી નામરે,
 કે હિંદવાણી તું હરામજદી બાદશાહકું દેવે જવાબરે,
 કે બાદશાહ કેવે સુણુ ગુજરી તમ સુણો અમારી બાતરે,
 કે છોટી મટકીકા મુલ કરોને ગોરી ઉસકા ક્યા હોય મુલરે,
 કે છોટી મટકીકા મુલ કંડું તો તેરી મુલબુલ જાવે બુલરે;
 કે હિંદવાણી તું હરામજદી બાદશાહકું દેવે જવાબરે,
 કે બાદશાહ કેવે સુણુ ગુજરી તમ સુણો અમારી બાતરે,
 કે દુસરી મટકીકા મુલ કરો ને ગોરી ઉસકા ક્યા હોય મુલરે,
 કે દુસરી મટકીકા મુલ કંડું તેરી સોળસે રાણીઓ દુલરે;
 કે સોળસે રાણીઓ સજ કંડું તેરા કોઈના લેવે નામરે,
 કે હિંદવાણી તું હરામજદી બાદશાહકું દેવે જવાબરે,
 કે બાદશાહ કેવે સુણુ ગુજરી તમ સુણો અમારી બાતરે,
 કે ત્રીસરી મટકીકા મુલ કરોને ગોરી ઉસકા ક્યા હોય મુલરે;
 કે ત્રીસરી મટકીકા મુલ કંડું તેરા મકના હાથી દુલરે,
 કે હિંદવાણી તું હરામજદી બાદશાહકું દેવે જવાબરે,
 કે બાદશાહ કેવે સુણુ ગુજરી તમ સુણો અમારી બાતરે,
 કે ચોથી મટકીકા મુલ કરો ગોરી ઉસકા ક્યા હોય મુલરે;
 કે ચોથી મટકીકા મુલ કંડું તેરી સારી દીલી દુલરે,
 કે હિંદવાણી તું હરામજદી બાદશાહકું દેવે જવાબરે,
 કે બાદશાહ કેવે સુણુ ગુજરી તમ સુણો અમારી બાતરે,

કે તેરા રૂપ તો કીને દીધા જાણે સોની થડે સોનારારે;
 કે અજામીયાંને મેરા રૂપ દીધા મેરા કરમ કરે કીરતારારે;
 કે હિંદવાણી તું હરામજદી આદશાહકુ દેવે જવાખરે.
 કે આદશાહ કેવે સુણુ ગુજરી તમ સુણો અમારી ખાતરે,
 કે ગજબજગલખલ કયા ખોલતી ગોરી ખોલો સમજક ખાતરે
 કે અકડછકડ ગોરી ક્યા ખોલતી કાંઈ છકડ લગાઉ દોચારારે,
 કે તું નવ જાણીય એકલી મારા ગુજર અંદે નવ લાખરે;
 કે હિંદવાણી તું હરામજદી આદશાહકુ દેવે જવાખરે.
 કે આદશાહ કેવે સુણુ ગુજરી તમ સુણો અમારી ખાતરે,
 કે માઈ તમાચા ઉડ જવ પંચડી મુખડા હો જવ જાનરે,
 કે ટકેટકે તેરા ટટુ ખેચાઉ દમડીકા દસ ઊંચરે,
 કે ટકેટકે તેરી ઢાંઝ વેચાઉ દો કોડી તરવારારે;
 કે આદશાહકુ તો ધુસ્સા લગા ને ડાંઝી ખેડી માંયરે.
 કે હાથે ડાંઝરે હાથ કડીયાંને ઉસકુ હાથીપર ખેડલાવરે,
 કે હાથી કે હોદ્દપર ખેડી ઉસકા કોઈ ન લેવે નામરે,
 કે બ્રાહ્મણ વીરા વીનવું તને આલું હઈયાનો હારરે,
 કે કાગળ ઝાઝને આલજે મારા હીરીયા દીયરને હાથરે;
 કે હીરીએ કાગળ વાંચીયો ને ગુજરી પડી ખેડી માંયરે,
 કે અંદે કાગળ વાંચીયો ને ગુજરી પડી ખેડી માંયરે;
 કે છો પડી બાઈ પડવા દો કાંઈ એવી લાવીશું ખે ચારરે,
 કે તાણી બાંધીને બાઈ ઢાલતરવારોને તાણી બાંધી હથીયારારે.
 કે મુરા હોયસો સાય અંતો ને નહી કાવરકા કામરે,
 કે કેસરીયા બાઈ વાધા પેહેરોને હો જવ જાજ ગુજાલરે;
 કે સાંચી હીરીએ દોડીયો તે ગર્ષા ઘોડાની પાસરે,
 કે તાણીને બાંધો તંગડીને ઢીલી મેલો લગામરે,
 કે ઢીલી જીતીને ઘેર આલું તો રેવત માઈ નામરે;
 કે હીરીયો ઘોડે એકજ અઘ્યોને ગુજર અઘ્યા નવ લાખરે.

કે ચંદો ઘોડે એકજ ચઢ્યોને ગુજર ચઢ્યા નવ લાખરે,
 કે હીરીએ ઘોડો એડીયોને ઘોળી મારવા પચાસરે,
 કે લેલે બવાની ભાગ આતો ગુજર કેરા રોગરે,
 કે ચંદ ઘોડો એડીયોને જલય દીતી મેદાનરે,
 કે હીરીયો પેઠો શહેરમાંને વાણીયા નાઠા જલયરે;
 કે ચંદ ઘોડો એડીયોને કંદોઈ નાઠા જલયરે,
 કે તોપોકી ધમરોંગ હુમને હુવા અંધારા ઘોરરે,
 કે બાદશાહકુ તો ખખર નહીને રહ્યા નાકી જલયરે;
 કે સુતો બાદશાહ જલગલે તારે નગર પડ્યો ભિકારરે,
 કે સુતો બાદશાહ જલગીયો બાઈ ક્યા હોતા ધમરોજરે,
 કે સુતો બાદશાહ જલગીયોને મુગલ ચઢ્યા આશું લાખરે;
 કે ત્રાંખાની નોખત ગણગણેને દમકે વાગ્યાં ઢોલરે,
 કે કાગણ મુદ ચક્રિયને દાહાડે મામલો મચ્યો જોરરે,
 કે ગુજરી રહીને બાલીયાંને બાલી એકજ બાલરે;
 કે હીરીયો પેઠેરે કાંચળીને હયીયાર મુજને આલરે,
 કે બાદશાહ સાથ એસી લડું મેરા જુગમાંહો જલય નામરે
 કે તરવારે તાળી પડે ને જરછી આવે પાનરે;
 કે અગાડી પછાડી દેરા તાણો ને બીચમે રખો મેદાનરે,
 કે વચમાં રાખો ગુજરી, બાઈ જે જીતે લેઈ જલય રે;
 કે હીરીએને ચંદીએ બાલીઓરાજ સાંભળો અમારી વાતરે,
 કે પેઠેલો તે ધાવ વખી તમે કરોને અમે તમારી રેપતરે;
 કે પેઠેલો તે ધાવ બાદશાહે કીમ્તો ગુજર લશ્કર માંયરે,
 કે હીરીએને ચંદીએ ધુસે થયા જેમ બકરામાં પડીયા વાલરે,
 કે તલવારોની તાળી પડીને લોહીનો વરશ્યો મધરે,
 કે તમારી ગુજરી તમને સોંપી ગુજરી હમારી બેનરે;
 કે ત્યાંહાંથી ગુજરી ચાલીયાંને અયાં સામુને ઘેરરે;
 કે સામુ મેઠેણાં બાલીયાં વહુ જાઓ બાદશાહને ઘેરરે,

(૨૫)

કે આ વહુયરને જવા દોને બીજી પરણાવું કાલરે;
 કે આ વહુયરને જવા ન દઉં મારા ગુજરેનો પત જાયરે,
 કે ત્યાંહાંથી ગુજરી ચાત્રીયાં ને ગયાં નહુંદને ધેરરે;
 કે નહુદજ મહેણાં બાત્રીયાં બાત્રી જાવ આદશાહાને ધેરરે,
 કે ત્યાંહાંથી તે ગુજરી ચાત્રીયાં ને ગયાં તે પાવાધરે;
 કે પાવા તે ગદમાં અજોષ હોગઈ મહાકાળી કેહેવાયરે,
 માસરી.

કે આઠ કુવા નવ વાવડીજી સોલસ પતીહાર,
 ઉસમે કુન ગોરા પતત્રી આ માસરી;
 પતલી કમરે લખે બાલ. ૧

કે ઘાટ ધડુસો રેંટીઆજી પીળી લાલ ગુજાખ,
 કાતનવાળી પતળી આ માસરી;
 લળી લળી નાંખે તાર. ૨

કે એડીની ગેડી કંડેજ કેડોની કંડે કમાન,
 નયણાના કંડે ખે બાલકા આ માસરી;
 પારું ચતુરે સુખણ. ૩

કે ચતુરે પુરૂષની ગોરડીજી હથી હથી ઉત્તર દેશ,
 મુરખ પુરૂષની ગોરડી આ માસરી;
 રોઈ રોઈ ઉત્તર દેશ. ૪

કે હરત જોખન ખસતજી રૂપે તો કાજલ હો જાય,
 એસો પીયારો મારો સાયબો આ માસરી;
 માંજ પડે ઉઠ જાય. ૫

કે દાહાડમ સુકાય દાહાડીએજી ધેર સુકાય ધરનાર,
 બાપ ધેર સુકાય ખેટડી આ માસરી;
 હેણા પુરૂષ ધેર નાર.

કે રાજવણુ બેઠી રાજમેજી ખમે ઉધાડા કેસ,
 ઈસ જોખન કે કારણે આ માસરી;

દીલી બેકાતી લેશ. ૭

કે તેરી દીલીને મેરા આગરાજી તેરે મેરે કાયકાસ્તેહ,
તેં ચમકાવી વીજળી ઓ લોભીડા;

મેં પરસાવ્યો મિહ. ૮

કે ધરના ઘોડા ચઢેજી નગર લીઓ કેમ જાય,

કેઈ મારી સાહેલીએ બાળવ્યો હો મીસરી;

નાત ધર ભુલી જાય. ૯

કે હાયના હયવારા કંઈજી નેણસે લીઓરે બોલાય,

સમજાવ્યો ન સમજે ઓ મીસરી;

મુરખ બડોરે ગુમાર. ૧૦

કે પાલણપુર દોવડો બજેજી કાજળ પડે રનેહ,

આંજન વાળી પતળી ઓ મીસરી;

મુજક બગે મેવાડ. ૧૧

કે કોયજને કેમ મારીએજી આંખાની રખવાળ,

મારો હરામી મુડલો ઓ મીસરી;

આણ આખ્યાં ફળ ખાય. ૧૨

કે ગોરીને કેમ મારીએજી સેજીની રખવાળ,

મારીએ હરામી સાયમો ઓ મીસરી;

સેજ પરાઈ જાય. ૧૩

કે માણિક્યોક કે બજાર મેંજી બેકાય લાજ કયાન,

ખેચનવાળા ધર નહી ઓ મીસરી;

કીસપર કંઈ ગુમાન. ૧૪

કે માણિક્યોક કે બજાર મેંજી હીરાલાલ બેકાય,

ચતુર હોય સો મુજવે ઓ મીસરી;

મુરખ ફેરા ખાય. ૧૫

કે નદી કીનારે સાહેબો મુડલાં જલેજી ધુસા ન પ્રમટ હોય,

ગયાં ન જોયાન સાંપડે ઓ મીસરી;

- મુખાં ન જીવે કોય. ૧૬
 પ્રીત કરી જીવ્યથીજ સદા નભાપો જનય,
 નીચથી ક્યા કરે પ્રીતડી એા મીસરી;
 સદાય મેણાં ખાય. ૧૭
 કે કંકણ કુવા ગોડાવીએજ રેઠ ફરે મેવાડ,
 સીચનવાળી પાવાઘટ વસે એા મીસરી;
 જોનો ચંપો પીએ ઘટનાર. ૧૮
 કે પ્રીત કરી દો જણેજ માગીને રંગરેચ,
 રંગરેચ લાવે ચુંદડી એા મીસરી;
 માળી લાવેરે ફુલ. ૧૯
 ફુલ મેં ક્યા પેરનાજી ધુપ પડે કુમજાય,
 બહી બિચારી કલીઆં એા મીસરી;
 સાંજ પડે ખીલ જનય. ૨૦
 ચુંદડી મેં ક્યા પેહેરનાંજી ધુંદ પડે રંગ જનય,
 બહો બિચારો સાલુડો એા મીસરી;
 ધોએ ધોએ રંગ રહે. ૨૧
 કે એતર હોય તો એડીએજ ડુંગર એજ્યા ન જનય.
 કુવા હોય તો ગાળીએ એા મીસરી,
 સમુદ્ર ગાળ્યા નવ જનય. ૨૨
 કે કાગળ હોય તો વાંચીએજ કરમ વાંચ્યા નવ જનય,
 ત્રાગ હોય તો તોડીએ એા મીસરી;
 પ્રીત તોડી કેમ જનય. ૨૩
 કે મારા ઠાકીરનો ઘોડીએજ દોડી કલાલને હાટ
 દારૂડાનો છાક્યો મારો સાયબો એા મીસરી;
 ગયો કલાલને હાટ, ૨૪
 કે નહી તારા સાયમાને બાળબોજી નહી મેં લીયેરે મોલાય,
 દારૂડાનો છાક્યો તારો સાહબો એા મીસરી;

આવ્યો કલાલને હાટ.

૨૫

કે મારા ડાકોરની મોજડીજી દીઠી કલાલને હાટ,
દાડડાનો છાકચો મારો સાયમો ઓ મીસરી,
ગયો કલાલને હાટ.

રણછોડજીના સાત વાર.

આદીતે આનંદ સર્જવર કહુંધુંરે, મારે ગીરધર શું ધરવાસ
વ્રજમાં રહુંધુંરે; સ્તેષ્ઠ પામ્યા સુખ શીવજી કૃપીયારે,
મી નંદજીનોલાલ મુજને મળીયારે. આ મંગળે મન હેત
હરી શું લાગ્યું રે, આ રૂઢ્ય કમળનું બાણ હૃદયે વાગ્યુંરે.
આ બુધ આવ્યો શુદ્ધ જીવા જન્મજ્યેરે, આ છાની કરીએ
ગુજ વાહાજા થઈએરે. પ્રહરપતી ગુરૂ પરતાપ સુખ છે
સહુનેરે, આ સખી ધણી આનંદ રાધા વહુનેરે. શુકરની
મરેવ બોલ સહુને ગમતારે, આ લેતા તાલી હાથ રજની
રમતારે, આ ચનીશ્વરે સંદેસો હરીને કાઢાવ્યોરે, આ જોગ
બન્યો છે આજ રમવા આવોરે, આ સાત વાર ને
ગાય તરને તારીરે, તેનો વહકુંડ વાસજ થાય દેવમોરારીરે.

રણછોડજીની તથો.

સખી પડવે પુરણ ભ્રમ, ને કોઈ નહોરે;
રડા રણછોડજીનો ધરમ, વેગે વળાણેરે.
સખી બીજે બોડાણોજી, બોલ કહેછે એવારે;
રાખજો તો રહેજો તોલ ઉપજે એવારે. ૨
સખી ત્રીજે તુળશીનાં વન, પ્રભુજીને પ્યારારે;
હાથમાં વાવે હરીના જન, શોભે સારારે. ૩
સખી ચોથે આશ્વા જય, વસમી વાટારે;
રૂઢ્યામાં રણછોડ રાય, મળવા માટેરે. ૪
સખી પાંચમે પળ્યા પંથ, તડકા તનમારે;
શેવા કરે હરીના જન, મારા મનમારે; ૫

(૨૬)

- સખી છો તે છાપાં અંગ ધણીનાં ધરીયારે;
રાખો રૂઢીયા સાથે રંગ, હવે મન ઠરીયારે. ૬
- સખી સાતમે સુંદર શ્યામ, મોહન મળીયારે;
હુંતો આવીશ તમારે ગામ, ફેરા ફળીયારે. ૭
- સખી આઠમે ગિડી વહેલ, બળવંત બેઠારે;
પુરવ દેશમાં કરી મહેર પંથમાં પેઠારે. ૮
- સખી નુમે નમ્યા જાય, આણી રાખેરે;
શેવક સુતા સાંગી માંહી, હરી રથ હઠિરે. ૯
- સખી દશમે આબ્યા ડાકોર, હરજી રશીયારે;
તે ઠેકાણે ઠાકોર, વહાલો મારો વશીયારે. ૧૦
- સખી એકાદશીના દન, યુગળી ઘેરયારે;
મધ રાતે આબ્યા માહારાજ, હેરણુ હેર્યારે. ૧૧
- સખી બારશે બાંધ્યાએ માલ, શેવકથી છાનારે,
સોનું તો સવાવાજ, પુંજમાં પામ્યારે, ૧૨
- સખી તેરશે યુગળી ઘેર, પાછા ફરીયારે;
મધરાતે આબ્યા માહારાજ, કારજ સરીયારે. ૧૩
- સખી ચૌદશે ચરણામૃત, પ્રેમ પીધારે;
હરી કઠણુ યયા નંદલાલ, સંદેસા ન કીધારે. ૧૪
- સખી પુનમે પુજા યાય, શાબા સારીરે;
હરસન કરવા જાય, નરને નારીરે. ૧૫
- સખી પંદર તથો સાત વાર, ને કોઈ ગાથેરે;
તેને મળશે દ્વારકાનો નાય, વધકુંડ જાથેરે. ૧૬

પંદર તિથીયો.

સખી પડવે તે પંચ આજ્યારે, મહા વનના તે મારગ ઝાલ્યારે;
સાથે કીતાને લક્ષ્મણ બાળા, રઘુપતિ રામ રૂઢમાં રહેજોરે. ૧

સખી બીજી મઠીમાં ખીરાજોરે, જ્યાં નદીએ તણાં નીરમાજોરે;
રામ મેલી ગયા રૂઢ રાજો, રઘુપતિ રામ રૂઢમાં રહેજોરે. ૨

સખી ત્રીજી તે વનની ઝાડીરે, દશકૂળ મંગાવેછે 'હહાડીરે;
 સારી સોભિ સીતાજીની વાડી, રઘુપતિરામ રૂદમાં રહેજીરે. ૩
 સખી એથે કેવડીયો મહેકરે, કાઢ્યો પુષ્પોને મોઢરો મહેકરે;
 એવી લીલી લટાઓ લહેકે, રઘુપતિરામ રૂદમાં રહેજીરે. ૪
 સખી પાંચમ પોપટ પાળ્યોરે, પાંચ લીલી ને કાંઠલો કાળોરે;
 મુખે રામ બાણંતો બાળ્યો, રઘુપતિરામ રૂદમાં રહેજીરે. ૫
 સખી છઠે છેતરવાને આબ્યોરે, કુડોકપટીરાવણ સાથેનાબ્યોરે
 બે મુખનો મરઘ બનાવ્યો, રઘુપતિરામ રૂદમાં રહેજીરે. ૬
 સખી સાતમે ત્રીહરી સમર્થારે, વાડીમળી ઉડાડ્યાછે બમરારે,
 ટુંખ સાહીને ઉપાડ્યાછે ડમરા, રઘુપતિરામ રૂદમાં રહેજીરે. ૭
 સખી આઠમે એને નિહાળ્યોરે, ધનુષ્ય ધરોને મૃગલો માર્યોરે;
 મૃદ્ધ મરતી વખતે પોકાર્યા, રઘુપતિરામ રૂદમાં રહેજીરે. ૮
 સખી નોંમે તે નાંખ્યો તીરરે, જઈ વાગ્યો મૃગ શરીરરે;
 વારે ધાળ્યો લક્ષ્મણવીર, રઘુપતિરામ રૂદમાં રહેજીરે. ૯
 સખી દશમે કહે લક્ષ્મણનેરે, ખેલી વીરો ખેલાવેછે તમનેરે;
 આડી આણુ દીધીછે અમને, રઘુપતિરામ રૂદમાં રહેજીરે. ૧૦
 સખી એકાદશી અપવાશરે, લંપટ લેવાને લાગ તપાશરે;
 રાવણ શીતાને લઈ ગયો નાશી, રઘુપતિરામ રૂદમાં રહેજીરે. ૧૧
 સખી બારશ હનુમાન બળીયોરે, થેકી સમુદ્રને પાર ઉતરીયોરે
 જઈ જોગ માયાને મળીયો, રઘુપતિરામ રૂદમાં રહેજીરે. ૧૨
 સખી તેરશ ત્રેંખાણું ભાગેરે, હાક હનુમાન કેરી વાગેરે;
 બહામ લંકાં તે ગઢમાં લાગે, રઘુપતિરામ રૂદમાં રહેજીરે. ૧૩
 સખી ચૌદશ સીત વિચારીરે, ફાંજ વાંદરાની રચી સારીરે;
 રાત્રે રાવણને નાંખ્યો મારી, રઘુપતિરામ રૂદમાં રહેજીરે. ૧૪
 સખી પૂતમે પ્રમુદ્ધ આબ્યારે, યાજ ભરી સોતીડ વધાવ્યારે;
 માતા-કુલિયવાને મન બાળ્યા, રઘુપતિરામ રૂદમાં રહેજીરે.
 સખી પંદર તથા થઈ પુરીરે, એમાં એકે નથી અમુકારે;

આત્મારામની વાણી મધુરી, રઘુપતી રામ રૂઢમાં રહેજોરે. ૧૬
પંદર તથો.

- પુતમે અમને પુરણ દરસન દેજોરે છોગાળા,
દયા કરી મારી દેહનાં કુખડાં ખોળોરે મોરલીવાળા. ૧
પડવે આવી પકડો મારી ખાંધેરે છોગાળા;
કાંઈ સત ગુરૂની શીતળ રાખો છાંધેરે મોરલીવાળા. ૨
ખીલે મારી બાળક બુધી કાપોરે છોગાળા;
દયા કરી મારી દેહનાં કુખડાં બાગોરે મોરલીવાળા. ૩
ત્રીલે હુંતો તતખર થઇને મેઠીરે છોગાળા;
ગોરી જાતીતીને મુળને લાગી મીઠીરે મોરલીવાળા. ૪
સોયે ચતુરા શું ગયાછો મુકીરે છોગાળા;
કાંઈ લેહ લાગી મેં લાજ સરવની મુકીરે મોરલીવાળા. ૫
પાંચમે પુરણાવરતી કેહેવાયેરે છોગાળા;
મુજ હરી વીના તો ઘડીએ ના રહેવાયેરે મોરલીવાળા. ૬
છઠીના લખીયા લેખ તે કેમ ટળશેરે છોગાળા;
મુજ પ્રતિવરનાનાં કારજ કરવાં પડશેરે મોરલીવાળા. ૭
સાતમે હું ગુણ તમારા ગાર્તીરે છોગાળા;
કાંઈ મોરલીને શબ્દ હીડુધું માર્તીરે મોરલીવાળા. ૮
આઠમે અવતરીયા અંતરે જામીરે છોગાળા;
જાદવકુળમાં જામ્યાછો અંતરે જામીરે મોરલીવાળા. ૯
નુમે કરેવા નરપતનાં કામરે છોગાળા;
મુજ મૈગળવાશી ગયા મધુરાં ગામરે મોરલીવાળા. ૧૦
દશમે તવાદળ આવી કોખોરે છોગાળા;
કાંઈ મામો કંસ મારીને રણમ્થાંભ સોખોરે મોરલીવાળા. ૧૧
એકાદશીના પડદાં આવી ખોલોરે છોગાળા;
કાંઈ અંતરેજામી અમ સંભાધે ખોલોરે મોરલીવાળા. ૧૨
બારેશ્વ વંદરાવન રસતો જીલોરે છોગાળા;

મુજ અપુસ જીવને શું મેલોછો વીકારે મોરલીવાળા. ૧૩
 તેરથે કાંઈ ચરણ કમળ સીત લાગ્યુરે છોગાળા;
 કાંઈ જનમો જન્મની ભગતી તમારી માગુરે મોરલીવાળા.
 અહિંથે કાંઈ ચરણ કમળની દારીરે છોગાળા;
 મુજ મંગળવાશી ગયા મથુરાં નાર્યારે મોરલીવાળા. ૧૪
 અમાસે કાંઈ ધરણીધર કેહેવાયરે છોગાળા;
 કાંઈ નદસર્ધ મેહેતા યુગ તમારા ગાયરે મોરલીવાળા. ૧૫
 પંદરે તીથીઓ.

પડવાની પણ પ્રીત ગતમત બુઝીરે મારા હરી વિના એક વાર
 સરવે મુનારે, બીજે બાજે વેશ રહ્યું બાળીરે આ ધરમાં
 કેમ રહેવાય વાગે તારીરે; ત્રીજે ત્રીમિતનરાય રાજ પધાર
 રોરે હરી આવોને આપણે ધેર હેત વધારીરે. એથે અતુરા
 નાર અંચળ આલેરે; પેતાં વડોદરાને વધદિ દુખડાં ટાળેરે. પા-
 અમના પડદા હરીશું રાખ્યારે મારે પ્રેમરસ પીવા કાજ હરી
 રસ આપ્યારે; છઠીના લખીયા લેખ તે કેમ ટળજીરે
 મારી પેલા બવની પ્રીત આવી મળજીરે, સાતમના સંતાપ
 હરીશું અમનેરે આ શું કહીએ મહારાજ જાજ નહી તમ-
 નેરે. આઠમે ઓછવ થાય હરી હાય હેલારે મારે સોળ
 ગોપીનો સાથ રમવા ઘેલારે, નોંમે નમ્રો નાથ નમ્રો ના
 થઈએરે, આ ગોકુળીયું મલી મથુરાં ના જઈએરે. દશમે
 દીન રાત દેહી મારી દાંતેરે ધેર નાવલીયો રીસાય તે ધણું
 સાલેરે, એકાદશીનાં વ્રત મારે કરવારે મી જીમનાં જીતાં
 ધ્યાન મારે ધરવારે. દ્વાદશીને દાદાડે દરસન દેખેરે, મારા
 સામળીયા ભગવાન સનમુખ રહેજેરે. તેરશના લો તંત
 અમારા દુઝારે, આ હરીહરી કરતાં હાઠ અમારા મુક્યા.
 અહિંથે તો અતુર નર મુખજીરે, ધેર રાધા સરખી નાર

શું રીસાવારે. પુનઃ તો પંદર તથો થઈ કહાવેરે, મને
સેજડીએ મુતાં નીંદ્રા ના આવેરે.

પંદર તથો.

હરીહર મેલને રાધે, મેરીસંગ બોલને રાધે;
અબોલા બોલને રાધે, ઝુંગડાં બોલને રાધે;
કલ્યા મેરા માનને રાધે.

૨૩

પડડે મોરી સાહેજડી, પેકેજ વાડીએ જાય,
પેકેજ લાવે દાડમ, ગોરી છોલને પેકેજ આવ;
હરીહર મેલને રાધે.

બીજે મોરી સાહેજડી, બાજોજ ઉગ્યો ચંદ;
દાડમ કેરે દેતડે ગોરી આશા માંડ્યો કંદ;
હરીહર મેલને રાધે.

ત્રીજે મોરી સાહેજડી, તરીયાજ વારોવાર;
આશું બુલી સુંદરી, બુલી કંકરે કાજળ સાર;
હરીહર મેલને રાધે. ૩

ચોથે ચમકતી મેં સુણી, જોગન બાજે વેશ;
બરજોગનમાં એકલી, જેના પેકેજ ગયા પરદેશ. હરી. ૪
પાંચમે મોરી સાહેજડી, પંથ પલંગ કંઠ ફર;
બરજોગનમાં એકલી માંડું જોગન જાય બરપુર. હરી. ૫
છઠ્ઠે મોરી સાહેજડી, છઠીજ વારોવાર;
પરદેશી રાજ પધારશે, આપણે બેશીશું હારોહાર;
હરીહર મેલને રાધે. ૬

સાતમે મોરી સાહેજડી, સાતેજ કીચી રત્નેહ;
ઓમામાની રત ઓકણી, ઝીણા ઝરઝર વરસે મેહ,
હરીહર મેલને રાધે. ૭

આઠમે મોરી સાહેજડી, આઠેજ જોડા જોડ;

(૩૪)

પરદેશી રાજ પધારશે, આપણે બેશીશું મોડામોડ;
હરીહર મેલને રાધે. ૮

નોંમે મોરી સાહેલડી, નવલાંજ પેહેરૂં ચાર;
દીપક લઈ મેડે ચડું, મારે નયણે વધુડ્યાં નીર;
હરીહર મેલને રાધે. ૯

દશમે મોરી સાહેલડી, દસરા પૂજવા જાય;
પુજ્યા તે નર પામીયા, મારો રાય જાદા બરથાર;
હરીહર મેલને રાધે. ૧૦

અગીયારશે મોરી સાહેલડી, મેં કીધી ચીતરાત;
પરોડીએ ઉઠી પારણાં કરૂં. મને કાણ જ્ઞેવાની ધણી ખાંત;
હરીહર મેલને રાધે. ૧૧

બારશે મોરી સાહેલડી, બારજ ખાંધ્યા બંધ;
કસનારો નર કશી ગયા, એતો કદીએ ન છુટે બંધ;
હરીહર મેલને રાધે. ૧૨

તેરશે મોરી સાહેલડી, વાદળ વાંધ્યો રંગ;
ઓરાડની મુળી એકછ, મને ડશીયો કાણ બારંગ;
હરીહર મેલને રાધે. ૧૩

ચઉદશે મોરી સાહેલડી, પાસા લીધા હાથ;
મેં જાણ્યું ને પડશે પાધરા, એતો પડીયાછે બારે વાટ;
હરીહર મેલને રાધે. ૧૪

પૂનમે મોરી સાહેલડી, પુરીજ કરજે આશ;
મેં જાણ્યું ને હરી આવશે, હવે થઈ બેઠોધું નીરાશ;
હરીહર મેલને રાધે. ૧૫

કળ્પેડાનો ગરબો.

મારારે સ્વામી બાલોને વહાલા એ રાગ,
મારારે સ્વામી મારાથી છોટા,
કહે ક્યારે થશે મોટા.

૨૬

(૩૫)

ખાળપણમાં પરણીને હરખી,	મારાયે. ૧
પરણા નૌરણી વીનાહુંતો પરખી;	
કળ્લેડાની કહાણી મુણી ડરતી,	મારાયે. ૨
સમાઈ જઈ માગ જી દે ધરતી;	
પતી પેહેરી પોતડી નવ જાણે,	મારાયે. ૩
કહે એની પરણી શું મુથ માણે;	
અતુરા હું ચઢેદ તણી પુરી,	મારા. ૪
નહાનો નાય નવનો મરૂં જુરી;	
કજો કાઢી જાણે નહી કદી.	મારાયે. ૫
કાપે મારા કાલજડાં બિદી;	
સહુ સખી સાત કરે સાણે,	મારાયે. ૬
કળ્લેડાની બારબા કહી બાળે;	
સખી મારે કરમે કળ્લેડું છે,	મારાયે. ૭
તેથી આખા જગમાં વગોણું છે;	
કહે દુઃખ અંતર ક્યાં કહીએ,	મારાયે. ૮
ક્યાં સુધી મહયરમાં રહીએ;	
મા બાપોએ જોડું નવ જોયું,	મારાયે. ૯
જામન માંડે એજે તે જોયું;	
સેજે પાસુ મરડીને મુવે,	મારાયે. ૧૦
અકુરે અંગ બોલાવું રવે;	
મખો મને નાવલાંઓ નાનો,	મારાયે. ૧૧
રડ કેમ કરીને રાખુ છાનો;	
આત્તી આજે કાળ મારે કરવો,	મારાયે. ૧૨
સંકટ સમે દોષ તે નવ ગણવો;	
મારી ભિટ આખરની જાણી,	મારાયે. ૧૩
ભિટી લે તું પ્રેમ પ્રીયા આણી;	
જીવો ઝાઝા દીવશ તમે જગમાં,	

મારે હવે એના તો સ્વપનાં; મારારે. ૧૪

અરજ આ તું આલી ઉર ધરજે,

જાહેર સઉને માર દુઃખ કરજે; મારારે. ૧૫

કળેડાંથી કષ્ટ ઘણા રહે છે,

કળેડાંની આંખે આંસુ વહે છે; મારારે. ૧૬

અંબાજીની સ્તુતી.

શ્રેષ્ઠ સગાળસા સાધુને જીવે, વાણીયો પાળે વ્રત. એ રામ.

બેડો બાઈ બુડો તારારે, અંબે આઈ પાર ઉતારારે; ૮૬

આ એપે હું તો ઘણું કરાયો, ભર્યો અનગળ માલ;

મધ્ય દરિયા વચે તોફાન લાગ્યું, શરે થજ હેવાલ. બેડો ૦૧

અલાચીયાતો અડખડ કરેછે, માહા બુલમ મન માંય;

માલ ઘણી વિમાશી રહ્યો છે, ડોહ્યું દરિયા માંય. બેડો ૦૨

મધ્ય દરિયા વચે ડોહ્યું માતાજી, વહાણછે નથી વિમામ;

એક નામનો આશરો તમારો, કરો જીવકતાં કામ. બેડો ૦૩

ઊંચું જીજી તો આભ માતાજી, નીચું જીજી તો નીર;

બાળા શક્તી મારી અરજ સાંભળજો. સાનં રાખો શરીર બે ૦૪

કુવાયરાની લેહેરો લાગીને, મોળો તણી શી વાત;

અપશુકનની આ વેળા આવીછે, ધાઓ ધાઓ અંબે માત. બે.

હાથેથી હવે નેળ છુટ્યા, શઠ પણ ડંડા તોડ;

અત સમાની આ વેળા થઈ હવે, મોટે ભાલેછે મોડ. બે ૦૬

ડુંગરીએ તો દવ લગારડો, પુરણ કીચેલાં પાપ;

એક પેહિરથી સ્તુતી કર્યું, આવોને આપો આપ. બે ૦૭

અડધું વહાણ મેં અરપણ કીધું, સાક્ષિ જીઓ આભ;

આ અવસર આરાસુરી આવો, નથી આવો મારે લાભ. બે ૦૮

જગત જનેતા સ્તુતી સુણી થયાં, વાધ ઉપર અસ્વાર;

ઝાઝ ઉપર જઈ ત્રીસુળ ઝપાટ્યું, તારયું તે જળ મોજર. બે ૦૯

વેહુપારીઓ તે અચરજ પામ્યા, આંધું મનમાં બહાલ;

કરેન્નેડો રેવો બગત બલેઉ, અરપી દીધો બધો માલ.ખ૦૧૦

દાણુ લીસા.

અલ્યા કાનજી તું ક્યારનો પેલો થયો ને, તું તો શું માગેછે
દાણુને; મહીની મટુકી કુટ્યેને, ગોરસના થાથે હાણુને;
પેહેલું શું બોલે ગોવાળીયાને. ૧ અલ્યા નવ જાણીય કોઈ
ભાપડીને, કોઈ મળથે માયા કેરી નારને; મારગ મુકીને
રેહેને વેગજોને, મારા કુંસને થાથે જાણુને. પેહેલું ૨
તારો કુંસ કલ્પધી નર શું કરેને, મારા સંગેછે સચજો સા-
થને; અલી દહાડી તે દાણુ ચોરી જતીને, ધણે દાહાડે
આવી હાથને, ઓછી તું જાત આહીરની ને. ૩

અલ્યા હાથની તે હોથ રખે રાખતોને, હાથે ચારી જાણુ
છે ગાયને; પાલવ મુકીને રહે વેગજોને, મારી વ્રજમાં
થાથે જાણુને, પેલું ૪ અલી વ્રજમાં વશીને વેર વાળ
શુંને, રખે રાખતી હર્ષયામાં હામળ; નંદજીના નામ
પ્રતાપથીને, હું તો છેડું તારા કુંસનો હામળે. ઓછી ૫
અલ્યા કુંસે કર્યુ તે કેમ વીસરેને, બાઈ હણ્યા પોતાના
તાંહાંયને; નાશીને છુટો લાડકાને, આવી ઉગરેચોછે વ્રજ.
માંયને. પેલું ૬ વળી વ્રજમાં વશીને વેર વાળશું ને,
તું તો જીને અમારા કામને; અવનીનો બાર ઉતારવોને,
ધરશું નંદ કુંવર ધેર નામને. ઓછી ૭ અલ્યા સાચું
કહેતામાં કુખ લાગશેને, પેટ માટે ચારો જો ગાયને; તું
આવડો મોટોરે એમાં થયોને, તુને કોઈએ ન આપી
કુલાયને. પેલું ૮ અલી આહીરની કન્યા અમો શું કહે
ને, અમો સદાય કેહેવાય અલ્યાચારને; રખે પડછાપો
પાડતીને, તુંતો ધાવજીની ઓડનારને. ઓ ૯ અલ્યા
બાપ ટકાનો મારી રોઅડીને, હીરા જડીત મારો છે હારને;

આહી પટોળી મારે પેરણ્ણે; તુંતો કાગળીનો ઝોડનાર
 ન્ણે. ધે૦ ૧૦ નેનો બ્રહ્માએ તાણો તણ્યોન્ણે, એનો શંક-
 ર સરખો વણનારન્ણે. તેરે ઝોઢણ મારે કાગળીન્ણે, તેનો
 શેષ ન પામે પારન્ણે. ઝો૦ ૧૧ અલ્યા શેષના સરખું
 તન તાહરું ન્ણે, અમો અંપક વરણી નારન્ણે, અલ્યા કાચા
 કનકને વર વચ્ચુંન્ણે. તુંતો પશુ તણો પીંડારન્ણે. ધે૦ ૧૨
 તું શાને નાસરી મહી વેચવાન્ણે, અલી ખેશી રહેજે ધર-
 માંયન્ણે; હોલત ઘણી છે તારા બાપનેન્ણે. તું શાને અહીં
 આવન્ણે. ઝો૦ ૧૩ આવે સદા વાટ મહી વેચતાંન્ણે
 જઈ પુછો જસોદા માયરે; બાંધી મુઠી સવાજાખનીન્ણે, ક-
 ધાડીએ તો પત જાયન્ણે. ધે૦ ૧૪ અલી ઘણી ઈછાછે મહી
 આખવાન્ણે, મીડો મળવણીનો સ્તાદન્ણે, ફીકું પડશે પા-
 છું આપીયુંન્ણે, તું શાને કરે વીવાદન્ણે. ઝો૦ ૧૫ અલ્યા
 ગોરસ કેરું કોણ ગળુંદન, નેટલું પીએ એટલું પાય ન્ણે,
 વચને વર વાંધું ઘણુંન્ણે, કદી મન મળાવો થાયન્ણે. ધે૦
 અમે દાણાને ગજશું ફુલીએન્ણે, તુંતો ઘણી દીસેછે રીસા-
 ન્ણે; હર્શાને તાળીલે હાથમાંન્ણે, તું પ્રીત ધરીને રસ
 આવન્ણે. ઝો૦ ૧૭ અલ્યા માગ્યા મુંગતાક્ષ પામીએ-
 ન્ણે, હઠ કરે કાંઈ નહીં એકન્ણે, લાજ નહીં તને લાડકા-
 ન્ણે, મન આણત કાંઈ વિવેકન્ણે. ધે૦ ૧૮ અલી વીવે
 ક ધણો છે મન માહેરન્ણે, જવા નહીં દેહ નીરધારન્ણે, આ-
 પ્યા વિના કેમ છુટશેન્ણે, તારા મનશું તું વીચારન્ણે. ઝો૦
 ૧૯ તારાં મનનો વિચાર મેં જાણીયોન્ણે, હઠ શાને કરોજો
 હાથન્ણે, મનમાં મન મળી ગયુંન્ણે. જમ સાકર બે-
 ણી દુધમાંયન્ણે. ધે૦ ૨૦ મીઠાં વચન તારાં માનુનીન્ણે,
 સાકર સરખા આવન્ણે, પ્રીતનો બાંધ્યો વુજ પાસેધુંન્ણે;
 આપુ તમોને કોલન્ણે. ધે૦ ૨૧ રાઠ બાગીને રસ વાળી

પોન્ને; ગોવાળણી લાગી પાયન્ને, નંદજીના કુંવર કપાળ
નેન્ને, ઉલટ અંગે તે ન માયન્ને. ધે૦ ૨૨ ન્ને કોઈ ગાય
શિખેને સાંભળેન્ને, તે ફરી ન આવે ગરબ વાસન્ને; દાણ
લીલા દીનાનાયનીન્ને. યુગ ગાય રતનીયા દાસન્ને. ધે૦૨૩

મુંબાઈ, સુરતની ગરબી.

સાર સારે સુરત શહેર મુંબાઈ અલખેલી.
મહી બાલાજીની મહેર મુંબાઈ અલખેલી. ૨૩
સાત માળની મેડી ચાગુવા, માંહી બેઠાં શેઠાણીરે;
ચાકર મહેતા મજલે ચાલે, વાણીયાની બહાર રાણી. મું૦ ૧
મુંબાઈ રાણી સઉ ઠકરાણી, ભરે ન બેડે પાણીરે;
કાવડીયો તો પાણી આણે, પીએ પાણી શેઠાણીરે. મું૦ ૨
મુંબાઈમાં તો કલ્યાં સાંકળા, કાંઠલીનો નહી પારરે;
મુંબાઈ શહેરના ચાલુકારોને, દેવાળાંની શી વાર. મું૦ ૩
સુરતની તો સાડીએને, ઉપર કસમી ફરરે;
મુંબાઈ શહેરના કાપડીયાને કોઈમાં દેશા ખોડ. મું૦ ૪
મુંબાઈ શહેરમાં ઘણી ગાડીયો, બગીચોનો નહી પારરે;
સાંજ પડે સઉ ફરવા નાસેરે, વાડીલાડી લઈ બાહારરે. મું. ૫
મુંબાઈની તો મારકીટમાં, મુખડીઓ વેચાયરે;
તેથી દીવનો હલવા સારો, સઉ લેવા મન ચાહાય. મું. ૬
મુંબાઈમાં તો સરવે મુખ પણ, તણ પાંતીનું ફુખરે;
ભાડું મોઢું બળતણ મોઢું, બંદરે બળવું મુખ્ય. મું૦ ૭
મુંબાઈના પાનખીડામાં, સોપારીનો કડકોરે;
સાઠ વરસની ઘરડી ગાડર, તોય ન મુકે લટકો. મું૦ ૮
અમદાવાદી હરામજદી, ખંભાતી ગોઝારીરે;
વડોદરાની વાંકી નારી, સુરતની બલીહારી. મું૦ ૯

પઠાણુ આહ્વાણીનો કિસ્સો.

- સુંદર મુણો મેરી જન, જીવડા કરે ખુરમાન;
મારૂં દીલ લાગ્યું પઠાણુશું. ૧
- પઠાણુ દીલીનો દીવાન, અમદાવાદનો ઉમરાવ;
મારૂં દીલ લાગ્યું પઠાણુશું. ૨
- પેહેલી હતી નાગર આહ્વાણીરે, જમતી કેળાંતે ખાંડ;
હવેરે થઈ સુંદર તરકડી, જમુ પલાવને નાનરે;
મારૂં દીલ લાગ્યું પઠાણુશું. ૩
- સુંદર મુણો મેરી જન, જીવડા કરો ખુરમાન;
ઝોરી હોય નાદાન, વારી જઈ મારૂં માન;
મારૂં દીલ લાગ્યું પઠાણુશું. ૪
- પાંચ રૂપેયા આપું રોકડારે, કોઈ લશ્કરમાં જાય;
જમને પઠાણુને એમ કહે, સુંદર ધાન નવ આય;
મારૂં દીલ લાગ્યું પઠાણુશું. ૫
- સોનીરે વાડામાં મારૂં સાસરું, નાગરવાડામાં રહીએ,
તેડારે આઆં પઠાણુનાં, એને ના કેમ કહીએ;
મારૂં દીલ લાગ્યું પઠાણુશું. ૬
- કે લીલુડા વાંસની ટોપડીરે, સુંદર દળવાને જાય;
દળતાં દળતાં માંડ્યા રથણીરે, લોટ કુતરાં આય;
મારૂં દીલ લાગ્યું પઠાણુશું. ૭
- હુંરે મોડાસાની આહ્વાણીરે, તમે દીલીના શેખ;
આરે જનમની મારે પ્રીતડી, પેલા જવના તે લેખ;
મારૂં દીલ લાગ્યું પઠાણુશું. ૮
- લીલા પીળારે તંબુ તાણીયારે, ફરતી સોનેરી જીલ;
વગે બેઠારે નાગર આહ્વાણી, પરણ્યો રૂકે છે ધુળ;
મારૂં દીલ લાગ્યું પઠાણુશું. ૯
- દરાણી જોડાણીના જોડવારે, હળી મળી પાનીડા જાય;

પાળે ઉભા પઠાણ પાતળો, દેખી હૃદયમાં હરખાય;
મારું દીલ લાગ્યું પઠાણશું. ૯

હાથમાં લાલ કમાન લટકતી, તાણી મારેરે તીર;
ખાલુડાં વાગે રૂઢીયા ફાટે, ના તાણશો મારાં ચોર;
મારું દીલ લાગ્યું પઠાણશું. ૧૦

શરની વાણું સતર રોટલીરે, પઠાણ પાતળીઓ ખાય;
બેખારે બેશી આરોગશું, મનમાં હરખ ન માય;
મારું દીલ લાગ્યું પઠાણશું. ૧૧

આગળરે સસરાજીનો ઘોડકોરે, લારે દીયરને જોડ;
વચે પરણ્યા તારો ઠાઠડી, લેઈ જાઉં સમુદ્ર મેટ;
મારું દીલ લાગ્યું પઠાણશું. ૧૨

અગર અંદતના મંગાવું લાકડારે, તેની અડકાવું ચેહ;
મુળરે કારણ તમે મરશો, બળશું આપણ બે;
મારું દીલ લાગ્યું પઠાણશું. ૧૩

હીરાલાલનો રાસડો.

હીરાલાલ તું શીદને આપ્યો. ૮૬.

આપ્યો તારે ઘોડકીએ બેશી, ગયો તારે પડદામાં પેશી, હી.
હીરાલાલ મોચીડા દંડ્યા, મોચીએ જોડા વેચી દંડ બરચારે; હી.
હીરાલાલ સોનીડા દંડ્યા, સોનીડે સોનાં ચોરી દંડ બરચારે; હી.
હીરાલાલ ધાંચીડા દંડ્યા, ધાંચીડે ધાણી પીતી દંડ બરચારે; હી.
હીરાલાલ જોશીડા દંડ્યા, જોશીડે જોસ જોઈ દંડ બરચારે; હી.
હીરાલાલ વાણીયા દંડ્યા, વાણીએ વણજ કરી દંડ બરચારે; હી.
હીરાલાલ આલણુને દંડ્યા, આલણુ બીજામાગી દંડ બરચારે; હી.
હીરાલાલ નાગરને દંડ્યા, નાગરે નોકરી કરી દંડ બરચારે; હી.
હીરાલાલ દોશીડા, દંડ્યા, દોશીડે ફુકાનો વેચી દંડ બરચારે; હી.
હીરાલાલ ગાંધીડા દંડ્યા, ગાંધીડે કોથળા કરી દંડ બરચારે; હી.
હીરાલાલ દરજીડા દંડ્યા, દરજીડે દોરા વેચી દંડ બરચારે; હી.

દેડ્યા દેડ્યા નવ નાર કાર, દંડી દંડી ચારે વરણ; હી.
આબો તારે ઘોડીએ ખેશી, ગધો તારે પડદામાં પેશી; હી.

મલ્હારરાવનો રાસડો.

પીતળજોટા જળે ભર્યારે, દાણ કરતા જવરે મલ્હારરાવ;
શેહેરનો સુખો ક્યારે આવશે. ૧૬૫.
દાતણ કરશું વાડીએ, ફરતી ફરંગીની ફોજરે; મલ્હા ૧
ચીની તે ખાત્રા એમ રહ્યારે, મરદન કરતા જવરે મલ્હા ૨
મરદન કરશું વાડીએ, ફરતી ફરંગીની ફોજરે; મલ્હા ૨
તાંયા તે ફુંડીએ જળે ભરીરે, નાવણ કરતા જવરે. મલ્હા ૩
નહાવણ કરશું વાડીએ, ફરતી ફરંગીની ફોજરે; મલ્હા ૩
રોંધી રસોણ્યો એમ રહ્યારે, જોજન કરતાં જવરે મલ્હા ૪
જોજન કરશું વાડીએ, ફરતી ફરંગીની ફોજરે; મલ્હા ૪
પાત સોપારીને એલચોરે, મુખવાસ કરતા જવરે; મલ્હા ૫
મુખવાસ કરશું વાડીએ, ફરતી ફરંગીની ફોજરે; મલ્હા ૫
સોના તે કેરાં શાગડારે, રમત રમતા જવરે; મલ્હા ૬
રમત રમશું વાડીએ, ફરતી ફરંગીની ફોજરે; મલ્હા ૬
ઢીચણ સામે ઢોલીએ, પોઢણ કરતા જવરે. મલ્હા ૭
પોઢણ કરશું વાડીએ, ફરતી ફરંગીની ફોજરે; મલ્હા ૭
ક્યાંથી આવ્યો પીઠચો જંગલોરે, માથે ટોપીને બુરો વેસરે; મ
રાણી રૂવે રંગ એહલમારે, દાશીયો રૂવે દરબારે. મલ્હા ૮
હાટે રૂવે હાટ વાણીયારે, ચોરે રૂવે ચારણ બાઠરે; મલ્હા ૯
કજોડાવાળી સ્ત્રીના વિલાપનો ગરબો.

(અલખેલી અંખમાત જોવાને જમ્મએ એ રાગ.)

ખળ્યો ખળ્યોરે આ અવતાર, કુખ મુજને ઝામ્મ; ૧૬૬
મારો મ્લામી છે નાનું ખાળ, નીલ દેખી દામ્મ. ૧૬૭
નવ વરસનો નાવ છે મારો, હું છું જોગન વેશરે;
સોળ વરસની ઉમર મારી. તેથી થાએ કલેશ. કુખ. ૧૬૮

પાપી પીતાને શું હવે જાણું, કાંઈ ન રાખ્યું બાતરે;
 કુક્ષીન ધરેનો વર જોઈ મને, દીધું કન્યા દાન. કુખ. ૨
 બાળપણમાં ઝેરથી મુજને, મારી હોત તો સાંરે;
 આ અવસર નહીં બળતે આવું, કુણું કલેજુ માંરે. કુખ. ૩
 બાળક અણસમજુ પતિ મારો, દેખી દીન બહુ દાજરે;
 કુખ રહેતું કેહેતાં આજે, મન માંરે બહુ લાજે. કુખ. ૪
 સ્વામી બેગી મુવા મોકલે, સાસુ નણદી મારારે;
 તે અવસર ત્યાં વાત બનીતી, હાથ નીત્ય કુખકારી. કુખ. ૫
 ખાટ તળે પાંગેથે હું, નીત્ય પરલો જોઈરે;
 ઉચકી હું ઉર્શકિ આણું, રાત કોઢે ઘણું રોઈ. કુખ. ૬
 પેહિર દીવશ ચડે પહોડીને ઉઠે, દાતણ પાણી ન કરતોરે;
 રોતોરોતો મા પાસે જઈ, પેટ પોતાનું બરતો. કુખ. ૭
 ખાતો ખાતો પેશાગ કરતો, મા તેની કળકળારે;
 બાન શરીરનું લય નહીં તેને, તેથી હું નીત્ય બળતી. કુખ. ૮
 આ કરતાં પીડિ હોત નહીં તો, માતત મનથી સાંરે;
 દેખીને દાજે છે આજે, કુણું કલેજુ માંરે. કુખ. ૯
 અધુરામાં પુરો મુજને, કામ ઘણો કુખ દે છેરે;
 જર કરેમ કરવાથી મુજને, બીકઘણી મન રહેછે. કુખ. ૧૦
 સમજણો કદી હોત પીડિ તો, લોકમાં નવ નીંદાયરે;
 પરપુષ્પનો ગરબ રહેતો, મારી કુલેતી થાય. કુખ. ૧૧
 શોખીલા નરે જોઈને, માંરે મન ઘણું અકળાયરે;
 કામ દેવના તાપે કરી, માંરે શરીર નીત્ય સુકાય. કુખ. ૧૨
 મેશરાશી કેહેછે મુખથી, કોઈ કળેહું ન જોશોરે;
 કુખ પુત્રીનું દેખી અંતે, પોક મુકીને રોશોરે, કુખ. ૧૩
 ગરબી.

સુણ ચતુર સુજણ પરનારીની પ્રીત કણુના કીજીએ;
 જોને પ્રીત કરી પરનાર તણી, તેને હૈડે રૂંધણુ થાય ઘણી;

એણે કુળની લગ્ન્યા કાંઈ નારે ગણી. સુણ. ૧
 તમે પેહેલા મળશે કુતીને, તારું સરવસ લેશે કુતીને;
 પછી રહેશે અંગ બબુતીને. સુણ. ૨
 તમે બેઠા મુછો મરડીને, તારું કાળજી આશે કરડીને;
 નહીં મુકે માસ આંતરડીને. સુણ. ૩
 તને પ્રેમના પ્યાલા પાછને, તારું સરવે લેશે વાછને;
 તને કરશે ખોળું આપને. સુણ. ૪
 પ્રીતમના સ્વામી છોપ્યારા, તમને ગોપીયો કરે કાલાવાલા;
 તમે દરશન દોની મોરલીવાળા. સુણ. ૫

ગરબી.

ભાળાંશું તમે ક્યા બાળોછોરે, કાંઈ મનમાં ખુશીધણા થાઓછોરે
 તમને ધરમાં પડે નહીં ચેનરે, માદેવજી ભાળા ક્યાં બાળોછોરે. ૧
 હુંતો ધરમાં છત્રે એકલીરે, મારી પાસે નથી કોઈ સાહેબીરે;
 કેમ એકલી બેસુ ધર માંહીરે. માદેવજી. ૨
 શીવ તમે કહેવાઓછો ભાળારે, શું કામ ચડવોછો ડોળારે,
 ગમે તેમ કરી પુત્ર આપોરે. માદેવજી. ૩
 શું લગ્ન નથી કાંઈ નથી આવીરે, સંકિના ધરમાં રમે બાળબાળકીરે
 આપણું મંદીર તે વીના આલીરે. માદેવજી. ૪

ગરબી.

સુણ પારવતી કહું વાતડીરે, શું કામ કુટે તું છાતડીરે;
 પારવતી ઘેલાં કેમ થાઓછોરે. ૧
 શું બાળક આપણે એકછેરે, આપણે તે શાની ખોટ છેરે;
 કાંઈક જીવેને થાય તેનો નાથરે. પારવતી. ૨
 તારે પારવતી મુખે બોલીયારે, તમે સાંભળો શીવજી બોલીયારે
 એતો પારકા પોતીકા ન થાયરે. માદેવજી. ૩
 વાર એમ કહેતોએ આધાછેરે, એવાપાપીયોસાયેશું માયાછેરે
 આપણું પોતીકું આપો એક બાળારે. માદેવજી. ૪

(૪૫)

તું મુણ પારવતી રાણીરે, એવા જન સાથે કામ રાત દાહાડીરે
કેમ ભુલે તમે મન માંહીરે, પારવતી. ૪
એવું કહીને શીવજી આલીયારે, સામાં રાણીને ભાળીયારે;
જાઓ મેલથી ઉપજાઓ બાળારે. પારવતી. ૫
એવું બોલ્યા શંભુજી વચનરે, હરખું ઉમીયાજીનું મનરે;
પછી શીવજી થયા અંતરે ધ્યાનરે. પારવતી. ૬
સંવાદ લેહેરી મુખે બોલનારે, શીવજી અને ઉમીયાજી તણારે
હવે રાસડો સુણો નરે નારે. મદિવજી. ૮

માહોદેવજીની ગરબી.

બાળા શંભુ તમને વીસ્વ વખાણે,
મુળની વાતો તમારી કોઈ નવ જાણે;
જોગોદ્ર પાણું શીવજી તમારું મેં જાણ્યું,
ઝટામાં ઘાલી શીવજી આ ક્યાંથી આણ્યું;
કોઈ લાવે કેડે ઘાલી, કોઈ લાવે હાથે ઝાલી,
ઝટામાં ઘાલી શીવજી આ ક્યાંથી આણ્યું. જો ૧
પીળી પટોળીને અંગે છે ગોરી,
શીદને છુપાવે શીવજી છતી થઈ છે ચોરી. જો ૨
નારે માનંતો શીવજી ઝડાઓ ઝોડાવું;
ઝટામાંથી નીકળેતો ફેર નહીં બોલાવું. જો ૩
ભભુતી ચોળીને શીવજી વાળ્યો આડો આંક,
આવાં આવાં લક્ષણે પાણી ન પાવું ટાંક. જો ૪
આંક ધંતુરો શીવજી વીજીયાના ભાગી;
મેહેતા નરસીના સ્વામી જીના છે જોગારે, જો ૫
જોગોદ્ર પાણું શીવજી તમારું મેં જાણ્યું;
ઝટામાં ઘાલી શીવજી આ ક્યાંથી આણ્યું. જો ૬

જોગીંદ્રપણનો જવાબ.

સાચે સાચી વાત હો પ્રાણ પ્યારીરે;
 ઝટામાં ધાલીને હુંતો લાલ્યો ગંગા નારીરે. ટેક.
 કેડે તહી બેસારી મેંતો આંગળી નહી આપીરે;
 કેસની અંદર ધાલી, લાલ્યો ગંગા નારીરે. સાચે ૧
 બગવાં વસ્ત્ર મેં પેરેયાં છે ગોરીરે;
 શું મેં છુપાવ્યું, નથી થઈ કાંઈ ચોરીરે. સાચે ૨
 બસ્ત્ર ચોગી હું તો જોઈું બોલુંરે;
 બોલાવશે તો બોલીશ, શું કામ પાણી કોહીપુંરે સાચે ૩
 હું ભાજો શંભુ મને જગત પીછાનેરે;
 કેપટ શું કરવા કહું, લોક એમ જાણેરે. સાચે ૪
 આંખને ભાંગ મને બહુ લાગે વહાલીરે,
 ઉમીયાળું શું કરવા, કરો સજાળીરે. સાચે ૫
 ઝટાતા છોડાવો તમે હક નથી કરતોરે;
 ઉમીયાળું નામ ખરું ગંગા સાથ હું ફરતોરે સાચે ૬
 આંખનાં કાજલ આને, મેંથે શીધુરે;
 માંડું નામ આજ થકી, પાડો ગંગાધારે. સાચે ૭
 ધંતુરો વીજળાનો હુંતો ભાગીરે;
 વેહેરી થઈ હું કહુંછું, કઈલાશના જોગીરે. સાચે ૮
 માળાની ગરબીઓ.

અઈ આળી ગાજો કાહાન માળા ચોરીરે,
 ન્યારે પુછશે સામું પેર સમયરે મોરીરે. ટેક.
 જો ઉઠીને છેડલો સાઉતો વીપરીત ભાસે આજરે;
 માણસને શું મોડે કહીએ, નીરલજને શું લાજ માળા ચોરીરે.
 જોળ પોતાના ચોરી આધરે, રહીએ સણકટ વાળીરે;
 સ્વારથે મુજ સામું જીવે, વરણાગીયો વનમાળી. માળા. ૧
 સામું મારો છે અતી સાપણ. નણદલ નારી ડગારીરે;

કુલ પેહેલાં ચોસર ગુંથે, કેડ ન ચેલે મારી. માળા. ૨
 પરણ્યો અમારી પેર ન જાણે, નહી રચાનો ઠામરે;"
 રામકૃષ્ણ પ્રભુ રંગનો રશ્મીયો, ચરણે રાખશે શ્યામ. માળા. ૩
 ગરબી.

મારી સાસુરે પુછશે વાત, માળા ક્યાંહાં ગઈરે;
 વહુ કાનના તારે કુંડ મેં દીડી નહી રે.
 લાડકડીરે વહુ માળા તમારી મેં કાહાનની કુંડે દીઠીરે;
 આવડી ડાહીતને કેમ કરી વાહી વાત કરેછે મીઠી મા. ૧
 શા માટે તુજને આપ્યું છે ને શા કીધો ઉધારોરે;
 શા માટે મારા મંદારે પધારે મોહન કામન ગાળો. મા. ૨
 નાના અંચળ ચડેતે વેશે નરનાં રંગ ન છાત્રેરે;
 હરી સંગાયે હરતા દેખી હૃદયડાં મારા દાન્યે. મા. ૩
 હાણ થયાનું દુઃખ નથી પણ હરી પેચે તે માડુંરે;
 રામકૃષ્ણ પ્રભુ રંગનો રશ્મીયો કદીએ ન છુટે નાથું. મા. ૪
 ગરબી.

મારી બધજી છે મનમાન, સમ હું ખાઈસરે;
 મારો નણદલને નહી ગમે, તો મહીયર જાઈશરે. ટેક.
 બધજી બ્રધ વિના મેં માળા, ટોડલીએ ભરાવીરે;
 ઘેલી થઈ ધરે કામજી લાગ્યું, વળતી વિગત ન આવી. સ. ૧
 શું સમજી આકાશથી આવી, ગગને ધોર લેઈ ચાલીરે;
 વંદાવનમાં ગઉ ચરાવતાં ગોવંદને હાથ લાધી. સમ. ૨
 અમે વહુવારે નાના મારે, ખોલતાં મુખ ખીન્નરે;
 મોહનનું મુખ મીઠું કરાવી, માળા માગી લીજે. સમ. ૩
 પેરે પેરે પુછી જોતિને, ખોલ્યું ન પડે ખાહારે;
 રામકૃષ્ણ પ્રભુ રંગનો રશ્મીયો. સહનતી લે સંભાળ. સમ. ૪
 ગરબી.

તારે નણદલ ખોલી વાત સમ શા ખાશારે;

જ્યારે આવશે મારો ભાત સાચાં થાશે.
 કેહેવાદે મારા ભાઈને એને કાનુડો બહુ ંહાણે;
 મોહનને કાચો રૂડા દીસોછો માળા અમારી ધાલો. સમ. ૧
 કેદાડાનું કરણ કૂલ તે ક્યાંય આવી વિસારી;
 તે મેં કાહાનને કાને દીધું સાખ્યે સમયરે મારી. સ. ૨
 હરીને નીત્યે પ્રીતે નિરખ્યા વિના વહુને અન ન ભાવેરે;
 શામળીયો સામેજો યમને વહુજી માટે આવે. સમ. ૩
 વહુને અતી હજો ંહાણે સામળીયો શામ વરણે;
 રામ કહણ પ્રભુ રંગનો રશીઓ મથુરાનો ભગવાન સ. ૪
 ગરખીઓ.

મારા મન ગમતા માહારાજ મારે ઘેર આવેરે,
 હુંતો તલસુ તમારે કાજ હર્શને બોલાવેરે;
 વીલંબ ન કરશો વીડજારે, આવો અમઘેર આજ,
 પેર પેરનાં પકવાં પડાવું, વીક્રમ તારે કાજ. મારે ૧
 મનમાં હતું જે માવજીરે, મુખથી કેમ કેહેવાય;
 આવી શકોતો આવજીરે, માંડે જોતામાં જોતનતય માંર
 આ જોને આંગણીએ ઉભા, રંગીલા રણછોડ;
 રાધનાસ્વામી પ્રભુ અંતરજામી, પુરોમારામનડાનાકોડ મા. ૩
 ગરખી.

જેનો પેડો તે પરધેર જાય, સખી શું કરીએરે;
 અમથી એકલડાં ના રેહેવાય વીજોગે મરીએરે. ૨૬
 રૂપ જોવંતો રસીયો રૂડો, પરાણે કરે છે પ્રીત;
 અણ તેજો આંગણીએ આવે, એવી તે એની રીત. સ. ૧
 બોલાવો બોલ નહીરે, કેને કહીએ પેર;
 શરડીએ સામો મજેરે, ંહાણો નિચાં તે દાંજે નેણ. સ. ૨
 છળબેદ છાતા રમરે, અમને વાયદે વાય;
 રાધનાસ્વામીપ્રભુ અંતરજામી, વહાજા અર્થપડેઓળખાય. સ. ૩

(૪૯)

ગરબી.

જાવ જુઠડાં બોલા કાઢાન, જાઓજી જાણારે;
એવા ધુનારાના ઢંગ પરધેર માણારે; ૭૬.
વાઠ જોવંતા રજની વીતી, આઝ્યા ઉગમતે સુર;
કામણગાળા કાઢાનજીરે, વાલે અમને વિસાર્યાંછે દુર. જા. ૧
પરનારી શું પ્રીતડીરે, કીધી ઠામો ઠામ;
અહીં આવંતે શું કરેરે, જેનેંધેરધેર હાય વીશરામ. જા. ૨
કોઈ મંદીરમાં કાઢાનજીરે, કીધી લીલા લેહર;
રાવિના રવામી પ્રભુ અંતરે જામી, મેતો જાણી તમારી
પેર. જાઓજી જાણારે. ૩

ગરબી.

મને કમળ જોવાના કોડ, સઘરે આલોને;
ઉમીયાજીને લાગુ પાય, હરીવર આલોને. ૭૭.
દેરેદેરે દીવા કંડેરે, પુજું શંકર દેવ;
સામજીએ વર પામવારે, હુંતો કંડે શંખુની શેવ. સં ૧
ગોકુળની ગોવાળણીરે, હોડે મલપતી ચાલ;
એના ઉપર મોહન મોહી રહોરે,
એનું મુખપુંછે લાલ યુલાલ સઘરે આલોને. ૨
સાસુ મારી જસોમર્તીરે, સસરો શ્રી નંદલાલ;
કંથ કોડીલા કાનજીરે, માંડે સાસડે ગોકુળ ગામ. સઘં ૩
કાળંદીને કાંડલેરે, નાતા નીરમળ નીર;
વસ્ત્ર વીંડલો હરી ગયોરે, હુંતો શેણે ઢાંકુ શરીર. સં ૪
ગાય શીખેને સાંબજેરે, રાણી રાધાજીનો રાસ;
નર નારી વધકુંડ પામશેરે, ગાય નરસંખ્યો તે દાસ. સં ૫

ગરબી.

તારી મોરલીએ માહારાજ મન હરી લીધારે,
મારી મઠછે શુદ્ધને સાન કામણ કીધારે. ૭૮.

સાંભળતામાં શુદ્ધબુદ્ધ બુદ્ધી, ને તન મન વ્યાકુળ થાય;
 પુરપતી પરવાર સડકો, મને મંદીર ખાવા ધાય. મં ૧
 અંતરમાં વાકુળ થયારે, વીસરી ભોજન પાન;
 અવળાં આબુશળ પેહેરીયારે, મેંતો નેપુર ઘાલાં કાંત. મં ૨
 સેંથે તે કાળજ સારીયારે, નયણે સોંફુર રેખ;
 એક એકથી ઉતાવળીરે, નીસરી આવી તે દેખાદેખ. મં ૩
 સનમુખ આવી ઉભા રહ્યારે, નયણે નિરખ્યાતાય;
 લક્ષમણના સ્વામી સંગે રમતાં, મેંતો હરખે જોડ્યા હાય. મ. ૪
 ગરખી.

તારે ખાલ્યા હજીધરવીર અહીં શીદ આવીરે,
 તને કોને દીધોતો સાદ બુદ્ધી ગમાવીરે. ટેક.
 આના પેળા અડધી રતે કોને શુંછે કાજ,
 નીરજળ થઇને નિસર્યારે;
 તમે ખોઈ તે કુળની લાજ. અહીં ૧
 દેવ તણી મરજદા લોપીને, ન ગણો સડ સંસાર;
 પણ ખોયું પ્રતિવ્રતા તણુંરે,
 તુંતો તજીરે બરથાર. અહીં ૨
 હું જાણું છું વન જવાને, આપ્યા સડ નીરધાર;
 બનશીરે બંટની કુથમ કળીપર,
 બમરો કરેરે ગુંજાર. અહીં ૩
 વન જોયુંને ઘેર પધારો, સ્વામી તમારો આશ;
 લક્ષમણના સ્વામીનાં વચનમુણીને-
 ગોપી થયારે નિરાશ. અહીં ૪

ખશ્મી.

તારે ખાલ્યાં ગોપીજન હજી ક્યાંહાં જઈએરે,
 તમે સારો અમારો આશ એમ ન કરીએરે. ટેક.

માત પીતાનું કહ્યું ન માણું, ન ગણ્યો ઘેર ભરથાર;
તમો વિના અમને કાંઈ નથ ગમે,
સુનો લાગે સહ સંસાર. હવે. ૧

રમણ કરોને અમારી સાથે રૂક વંદાવન,
ના કેલેશો તો નિશ્ચરે પડશે;
તમ આગળ અમારૂં તન. હવે. ૨

આશ ભર્યા અમો આવીયારે, રમવાને તમો સાથ,
તેડીને તરછોડીયારે;
તે તો ન ઘટે તમને નાથ. હવે. ૩

અંતરે પ્રીત જોઈ અલખેલેને, હશીને બીડી આથ,
લક્ષ્મણના સ્વામીએ રાસ રમાડ્યો;
સરદ પુનમની રાત. હવે. ૪

ગરબી.

શ્રી વંદાવન મોજરે, રાસ મહી માહાલેરે;
સહ કનક મણીના મોબ હમકે ચાલેરે. રેક.

ધુધરી ધમકે ને નેપુરે હમકે ઝાંઝરેનો ઝમકાર,
કુંઠ પરપર બાવડીરે;
થેઈ થેઈ કરે સહ નાર રાશ. ૧

આલોગન ઉપર હ્યો ચુંબન, આનંદ આછવ થાય,
સામળીયા થું રંગભરે રમતા;
ઉલટ અંગ ન માથ. રાશ. ૨

વીહલને વથ કરવાને કાલે હળવે કરતી આળ,
નેણ કટાક્ષ નેણ જોતી;
ગોપી લેતી પરપર તાળ. રાશ. ૩

સુધ ન રહી શરીરની, ને રજની કીધી અઠમાસ;
લક્ષ્મણના સ્વામીની સંગે રમતાં,
જોખી કરતી હાથ પિલાસ. સસમાહી માહાલેરે. ૪

(૫૨)

ગરબીઓ.

સમી સંધ્યાએ અમે સાંચરારે જીમનાની તીરે; હાં
ફુલમ દરસન દીછીએ વાલા સ્યામ શરીર. હાં ૧
ગોવાળીયાની પ્રજામાં હરી રમતાં દીઠા; હાં
મતે ગઈને ગભરાઈ પડી અતી લાગો મીઠા. હાં ૨
સડ સખી ટોજે મળી મારી ગતમત ખોઈ; હાં
શ્રી વલ્લભ પ્રભુ પાતળા મારગસર મળતાં. હાં ૩

ગરબી.

સમી સંધ્યાએ પાણી સાંચર્યાં જીમના જળ ભરવા; હાં
વાટે મળ્યા વરણાગીયા મારાં ફાપડાં હરવા. હાં ૧
મેં પુછ્યું મન ભાવતું છપીલા વાણે, હાં
સારા જીએ અમે સુંદરી આ શીથ તમાણે. હાં ૨
કોઈ દિન ઘેર આવો નહી જાતીને વળતાં; હાં
શ્રી વલ્લભ પ્રભુ પાતળા મારગસર મળતાં. હાં ૩

ગરબી.

ઉભડા તે રહેજો કાહાનજી જીમનાને આરે; હાં
જળ ભરવા અમે આવશું વારેને વારે. હાં ૧
મોહસ ધન ચરાવજો અમે નીર ભરીશું; હાં
આંખ પાંખના નેણમાં અમે પુરણ કરીશું. હાં ૨
હરી મુજને વહાલા ઘણારે હું હરીને વહાલી; હાં
શ્રી વલ્લભ પ્રભુ પાતળા ઘેર આવો આત્રી. હાં ૩

ગરબી.

મરકલડા કરે માનની કાંઈ વાવક ભાણે; હાં
રાધાજી તે મયકે મોતીયારે ધણે રંગ રાણે. હાં ૧
સામશ્રી સરવે જોઈ કરી યઈ ભાષણ બેઠી; હાં
શાક પાક સુંદર કરીને યાજ આગળ મેલો. હાં ૨
જમવાની થી જીમત બની શીરે વેણી પુટી. હાં

ધાધને આઘ્યા કાહાનજીરે હુંલો જમતાં ઉઠી. હાં ૩
 જાખેણાની ચાલનો જાખેણે લટકો; હાં
 શી વલબ પ્રભુ પાતળા મારા સ્તિતમાં અટકો. હાં ૪
 ગરબી.

હારે ચાલો ડાકોલમાં જઈ વસીએ;
 હારે મને લહે લખાડી રંગ રચીએ; ચાલો ડાકોલમાં. ૧
 હારે પ્રભાતને પોહાર નૌખત વાળે;
 હારે અમે દરસન કરવા જઈએ. ચાલો ડાકોલમાં. ૨
 હારે લટપટી પાપ કેસરીયા વાધા;
 હારે કાને કુંડળ સોઈએ. ચાલો ડાકોલમાં. ૩
 હારે પીળાં પીતાંબર જરકશી જમા;
 હારે મોતન માળાસોઈએ. ચાલો ડાકોલમાં. ૪
 હારે ચંદ્રમદન અણીઆળી આંખો;
 હારે સુંદર મુખકુ સોઈએ. ચાલો ડાકોલમાં. ૫
 હારે રમજુમ રમજુમ નેપુર વાળે;
 હારે મન મોહ્યું મોરલીએ. ચાલો ડાકોલમાં. ૬
 હારે મીરાંખાઈ કહે પ્રભુ ગીરધર નાગર;
 હારે અંગોઅંગ જઈ મળીએ. ચાલો ડાકોલમાં. ૭
 ગરબી.

હારે લટકાળો ગીરીવરધારી;
 હારે મને મારી નેન કટારીરિ. લટકાળો ગીરીવરધારી. ટેક.
 હારે આજ મળ્યા જાણો જુમનાંની તીરે;
 હારે એની રૂપ રસીક છબી ત્યારીરિ. લટકાળો, ૨
 હારે સાંમળીએ કહ્યું સાંમમાંરે;
 હારે મારા પ્રાણ યકી બણી પ્યારીરિ. લટકાળો. ૩
 હારે હરીબટના હરીએ કરયુરે કામણ;
 હારે મારી શુદ્ધસરવે વીસારિ. લટકાળો. ૪

ગરબી.

- હારે મારા સમ કાલે મળજો.
 હારે પેલું વચન બોલ્યા તે હરી પળજો. મારાં ૧
 હારે રસ્તે આજ ન કરીએ વાહાજા;
 હારે મારી સાચી વાત સાંભળજો. મારાં ૨
 હારે ઘણી ઘણી પ્રીત કર્યા પછી ગીરધર;
 હારે પેલા લોક ડરાવ્યા નવ ડરજો. મારાં ૩
 હારે હરીભટના હરી જો હજી કાચા;
 હારે તે માટે પાછા વળજો. મારાં ૪

ગરબી.

- હારે ચાલો ચાલો ચતુર કાંઈ લાગે;
 હારે તમે આવી અમને શું બાઝો. ચાલો ૧
 હારે વળગ્યા જીમી ન કરો વાહાજા;
 હારે તમે સોર કરો શીઠ ઝાઝો. ચાલો ૨
 હારે દેખે દુરીજન થાઓ સમજણા;
 હારે અમે લાજીએ ને તમે ગાળો. ચાલો ૩
 હારે હરીભટના હરીને કરીએ દુકારા;
 હારે માટે હેત ધણેરા અમને દાજો. ચાલો ૪

ગરબી.

- હારે જીમનાની તારે વાહાજો;
 હારે જીવણને જોવા ચાલો. જીમનાની. ૧
 હારે જીમનાકી તારે તારે વાલો ધન ચરાવે;
 હારે મોરલી બળવે નદલાલો. જીમનાની ૨
 હારે ધણે દાહાડે ધેરે આબ્યા નહારે જવા દેઉ;
 હારે માટે મનખા દેહનો જાહાવો. જીમનાની. ૩
 હારે હરીભટના હરીજો રંમરસીયા;
 હારે માટે ધેરોને ધરમાં ધાલો. જીમનાની. ૪

(૫૫)

ગરબીઓ.

કેહેવા દેને કાહાન, તારી માને કેહેવા દેને કાહાન;
વાહાણાનો વઢવાઢ લડેછે, રવી હગમતે બાણ. તા. ૧
બીવડાવો તે બીજી નારી, ખરૂં લોહોડુંને આરસપાણ. તા. ૨
વંદાવનની કુંજ ગલીમાં, હલકુ પીપળીયાનું પાન. તા. ૩
બાઈમીરાં કહે પ્રભુ ગીરધર નાગર, વળ્યાં અમારાં વાન. તા. ૪

ગરબી.

કાહાન માગ્યો દો, જસોદાજી કાહાન માગ્યો દો. ટેક.
આજની રજની રંગમર રમતાં, પરભાતે પાછો લ્યો. જ. ૧
કલાંને કાંબી અણવટ બીજવા, હારે હાથાનો લ્યો. જ. ૨
હસ્તાને ઘોડા માલ બળના, વેહેલ સજ્જતી લ્યો. જ. ૩
મીરાં બાઈ કહે પ્રભુ ગીરધરના ગુણ, ચરણકમળચીતલ્યો જ. ૪

ગરબી.

લીધુંરે લટકે, માંડું મન લીધુંરે લટકે. ટેક.
વંદ્રાતે વનમાં વેણ વગાડે, વાસ તણે કટકે. મા. ૧
ગાતાં ભગ કસ્યાં ગીરધારી, અમને માર્યાંજી ઝટકે. મા. ૨
પાટ પીતાંબર હરીએ પેહેર્યાં, મોહી હુંતો પીગુડે પટકે. મા. ૩
મીરાં બાઈ કહે પ્રભુ ગીરધરના ગુણ, ચરણકમળચીત અટકે. મા. ૪

ગરબી.

મહી ઢળશે માંડું મોહનલાલ, મહી ઢળશે માંડું. ટેક.
લાખ ખેલાવનું માટ નંદાશે, શોભીતું સાંડું. મો. ૧
તમે વનમાળી ન કરો આળી, અમે વઢવાંડું. મો. ૨
કુલ પડે તેની ચોસર ગુંથે, લોક બાલિ ન્યાંડું. મો. ૩
મીરાં બાઈ કહે પ્રભુ ગીરધરના ગુણ, ચરણકમળવાંડું. મો. ૪

ગરબીઓ.

શામળીયાલાલ, સાસુડી સંતાંપે કહે કેમ કીજીએ;
ક્યાં નહ્યે હરી, ધરમા ખેરી રહીએ તો રાંડ બીજી. ટેક.

મારી સાધુ સંજણીએ એવી, નણદબને નાતરે દેઉ પેહેલી;
તેલો વાત નથી કેહેવા જેવી શામળીયા. ૧

મારો સસરી સાધુ જન ધણો, મને આશરોએ તેના તણો;
મારો જેઠાં પડો જુધી વનો. શામળીયા. ૨

મારો દીયરીયો હાથ મેલો, તેતો લઠાઈ કરવાસઉ પેહેલો;
એની કુટ જુદી ઢાંકી મેહેલો. શામળીયા. ૩

જાણે મુડી વચે સોપારી, હુંતો આનાદનીધું તમારી;
પદ આથે વધશનવ વિચારી. શામળીયા ૪

ગરબી.

ઓ જસોદાજી આવડો લાડકવાયો લાજ ન કીજીએ;
આજો ત્યાંમુધી મુતનાં પ્રેમ ચરીત દેખાડી દીજીએ. ૧

વાલે કોતક કીધું મંદીરમાં, એણે માંજણ પેડો લોપોકરમાં;
એણે માંકમડાં ધાલ્યાં ધરમાં, ઓ જસોદાજી. ૨

વાલે સંતાડ્યાં શોધી કાઢે, હેાય જ્યાં પણ હેડાં પાડે;
એતો ખાય ખવરાવેને વનસાડે. ઓ જસોદાજી ૩

વાલો મુતા બાળકનાં અંગમોડે, મારાં બાંધ્યાં વાછૂંડોડીમેલે
દધી ગોરસ દુર થકી ફાડે, ઓ જસોદાજી. ૪

દયા પ્રીતમના સ્વામીરમીયા, દધી ગોરસપર આવે ધસીયા;
ધન્ય બાગ્ય અમારું વૃજમાં વસીયા. ઓ જસોદાજી. ૫

ગરબી.

ઓ હોગાળી અંબોડો ગુંધીને વાંકો મલ તું;

તું મુકી દે, વહાલપણું મુજથી રંઝેલશું. ૧

તું વરણાગીમાં છે વાંકી, તને મારગ જતાં મેં ઝાંખી;
તું સમજી લેને જ અહીંથી, ઓ હોગાળી. ૨

સણગાર સજીને આવેને, તમે મારા મનમાં બાવેને;
ઝોક સંગાથે કાંઈ કાઢાવેને. ઓ હોગાળી ૩

તારો લટકો જોઈને લોભાયો, હું નંદ જસોદાને જાણ્યો;
સખી દયા પ્રીતમને જીવાયો, ઓ હોગાળી. ૪

ગરબીઓ.

સત યુદ્ધને શેવોરે પૂરણ પ્રીત કરી, યુદ્ધ સાચાના સંગીરે વસ્તુ
ખતાવેખરી. ૧ બુઝા સહ બમોછોરે, ફીક મન બેથકરા; નાબી
કમળમારે જીને કરેતુરી બરી, ત્રીકુટીને ધોરે સુરતા ત્યાં કરી
ગંજાને જીમનારે સરસ્વતી તેમાં મળી. ૩ બમર મકામારે જગ
મગળેત જળી; બરમ બીતર બાજોરે, યુદ્ધથી ગમ પડી. ૪
દાસ હીરાલાલ કહેછેરે વસ્તુ અગમ જડી.

ગરબી.

તમને શુંકહીએરેકામણગાળાજો, ગોપીજનવલબરે પ્રાણ અમારાજો,
પુછુછું તમનેરે સાચું કહેા અમને, મારા સમ મોહનરે નહી ફળવું
વમને. ૨ હૈયાપર હાજરેરે ખંતે ખુપ્પાછે, તમ સરખા જીવણરે
કાંઈએક કુત્યા છે. ૩ આ દુરખન રાતારે ચંદન અળકે છે.
મુખને તંબોજેરે સેલાવટ લળકે છે. ૪ આતે શું અચરજરે
આબ્યા સેહેજડીએ, રણજોડના સ્વાર્મરે અમરતની ઝડીએ. ૫

ગરબી.

વારકું વાલમરે, અમને અડશામાં; વાટેનેધાટેરે, અમનેવડશામાં
અમે વહુવારે લાલા બાળે બરેયા; બોલતાંખીજરે, કુંધેકેદ કરેયાં.
સાસુડીસુણુશેરે, નંણુદલનાનીછે; પ્રીતલડાછે પણુરે, તમશુંજાનીછે
શું જીરે જણાવોરે, આવડાં વાલાજી, તમે કોના કુંવરેરે; કહેા
અમને લાલાજી. પાળેલા કહીનેરે, સહિસો સાદ કરે; એમાં શા
તોલજરે, પરધેરે પેટબરે; મન ગમતાં કીધાંરે, લળ લોપીને;
રણજોડના સ્વાર્મરે, ધન્ય આ ગોપીને.

નંદજીની ગરબીઓ.

તમરે નંદજી ગોકુળ સંચરોરે, ઉતરવો જમનાજીનો ધાટજી;
મારી માને નહી હોય ગોડતુરે, જસોદા જીતાં હજી વાટજી તમે
ન કરે માત પીતા તે તમે કરેધારે, અમને બહુ લડાવ્યાં લાડજી;
અમને નાનેથી મોટાં કરેધારે, તેના શા માનું ગણ પાડજી. તમે.

મારીએ પચરંગી લાકડીરે, વાગતી વેણ રસાળજો;
તેને તમે સંભારીને મુકજોરે, રખે લેઈ જતા ગોવાળજો. તમે.
મારી સહસ્ર ગોરી ગાવડીરે, તેને તમે હાથ ફેરવી જોજો. જો
કહે રગનાથનાસ્વામી નંદનેરે, અમપર કૃપા દ્રષ્ટે જોજો જો. તમે
ગરબી.

નયણે નીરને નંદજી બોલીયારે, અમથી એકલડાં ન જવાય જો;
વાટડી જોતાંને રોતાં હશેરે, કાનજી ત્યાં તમારી માય જો. નં
હુંતો રાખીશ મારા મનનેરે. તમારી માનો મન કેમ રહેશે જો;
માટે ગોવિંદ ગોકુળ આવજોરે, દુરજન મહેણાં બહુ દેશે જો.
કહો કુણ વંદાવન ગઉ ચારશેરે, સાંજે કોણ આવશે ઘેર જો;
હસ્તાં વાણલીએ કુણ ઉઠશેરે, કહો કુણ જાણે તમારી પેર જો.
કુંવર કોહોને લાડ લડાવશુરે, કોને વળગાડીશું દામી જો.
કોને જમાડીને જમશુંરે, કોહોને રગનાથના સ્વામી જો. નં

ગરબી.

જસોદા પુછે પેડને પ્રેમશુંરે, નંદજી ઉતરે ન આસે જો;
સુખથી બોલે પણ બોલાય નહીરે, લાજની બોલડીયા બહુ સાસેજો.
કારણ કોહોને મારા કંથજીરે, કુંવરને ક્યાં મેત્રીને આવ્યા જો;
સરવસ સોંપ્યા વાસુદેવનેરે, દુખના મેર ક્યાંથી લાવ્યા જો. જ.
આપણે મીત્રાઈ વાસુદેવનેરે, આપણે ક્યાંનું હતું પેર જો;
આવી આપણા સુતને બાળ્યોરે, ને રાખ્યો પોતાને ઘેર જો. જ.
કહો ત્યાં કંથ તમે નય બોલીયારે, આપણે ખોયા છાપો છાડીજો;
એ રગનાથનો સ્વામી ગોવાળીયોરે, અમપર તજરેન જોડીજો. જ.

ગરબી.

વ્રજમાં વીજ વીનતા વાતો કરેરે, મોહનજી મથુરામાં રહ્યા જો;
વહીને નંદજી ગોકુળ મોકલ્યારે, વીઠલ વાસુદેવના યયા જો. વ.
અહીંના સુખમાં ગાયો ચારવીરે, બીજું આહીરડામાં રહેવું જો;
ત્યાં સઉ પુછી વાતો કરેરે, મથુરા નગરીમાં શું કેહેવું જો. વ.

(૫૯)

મધુરાં નગરી હરીને મનવશીરે, બીજી કુંસરાયનું રાજ્ય જો;
લક્ષ્મી દેખીને લલચાઈ ગયોરે, માટે ગોકુળ લીધું તાજ જો. વ.
એ મુરત મનોહર સાંભળોરે, સમન્તા સઉને લાગે મીઠી જો.
એ રંગનાથનો સ્વામી ગોવાળીયોરે, ત્યાંતો રાજ થઈને બેઠો જો.
ગરબી.

હારે દાણ માગેરે દાણ માગે;
હારે તારી મીઠડીના બોલબાણ વાગેરે. દાણ માગે. ૧.
હારે કાદાન કીયા મુલકનો મુખા;
હારે મારા મારગ વચ્ચે ઉભારે. દાણ માગે. ૧
હારે કાદાન કીયા મુલકનો રથયો;
હારે મારા મારગ વચ્ચે વશીયોરે. દાણ માગે. ૨
હારે કાદાન કીયા મુલકનો દાણી;
હારે મારી નવરંગ ચુંદડી તાણીરે. દાણ માગે. ૩
હારે કાદાન કીયા મુલકનો મેહતો;
હારે મારા મારગ વચ્ચે રહેતોરે. દાણ માગે. ૪
હારે કાદાન જળ જીમનાંને આરે;
હારે એમાં કોણ જીતેને કોણ હારેરે. દાણ માગે. ૫
હારે કાદાન નથી સાકરે નથી ખેવા;
હારે ખાટી છાંશમાં શું આપ્યા લેવારે. દાણ માગે. ૬
ગરબી.

આવના આવના આવનારે, શામ મોરી ગલીસે આવના;
આવના તો દુરસે ખતાવનારે, શામ મોરી ગલીસે આવના. ૧.
તેરેરે ખાતર ખાગ ખનાયારે, કુલુકે હાર ગુંથાવનારે, શા. ૧
તેરેરે ખાતર દહી જમાયારે, પ્યાલા બરી બરી પાવનારે. શા. ૧
સેવ સુવાળીને લાવશીરે, રૂપી રૂપી ભાગ લગાવનારે, શા. ૩
લર્વીંગ સોપારીને એલચીરે, પાનુકી બીડીયાં આવનારે. શા. ૪
ખાઈમીરાં કહેપ્રભુ ગીરધરનાગરેરે, ચરણ કમળ ચોત લાવનારે. શા. ૫

માંકણની ગરબી.

માંકણ કહડેછે, માંકણે માંડ્યો ઉતપાત માંકણ કહડેછે;
હવે કોને કહીએ વાત, માંકણ કહડેછે, હવે ક્યાં જઇને
રહીએ રાત, માંકણ કહડે છે. ટેક.

માંકણ આંચડ જીએ જતીને, મારવાનું બહુ પાપરે;
આંધી રાતે ભગવંત સમરયા, માંકણને પરતાપ. માંકણ. ૧
નવી વહુને માંકણ કહડ્યા, કહડ્યા સારી રાતરે;
ખાટલે પાસાં ધશીને, બહડે પાડી બાત. માંકણ. ૨
મીયાં બાધને માંકણ કહડ્યા, ચટકે ચડી રીસરે;
ખાટલો ખંખેરવા કાઢાડ્યો, બાગી નાંખી ઈસ. માંકણ. ૩
માંકણ મુવા મસ્તીખોરા, આવે ભારો ભારે;
દીવાનું દીવેદજ ખુટ્યું, તોય ન આવ્યો પાર, માંકણ. ૪
એકને મુકી બીજીને ગ્રાહ્યો, ત્રીજી નાશી ગયોરે;
ઉતાવળથી ઝાલવા ગઈ તો, દીવા રાણો થયો. માંકણ. ૫
આખી રાત વેણી મુવા પણ, તોય ઓછા નવ યાપરે;
કાંઈ ખાટલાના પઈયામાં, અને કાંઈ ભેંતોમાં જાય. માં. ૬
વેણ્યા વિના વધી જાયને, પછી ન આવે પારે;
એક જો છતે જીવતો હાય તો, તેનો ચાલે વિસ્તાર. મા. ૭
ખાટલો ખંખેરી નાંખો, ગોદડાં તડકે નાંખોરે;
ભેંતે જો માંકણ જતા હાય તો, તે નજરમાં રાખો. માં. ૮
સાખીઓ વ્યને શમશાઓ.

ગોકુળીએ સેઈ ચાલ વાલા, ગોકુળથી વંદાવન રૂંડું;
તે મુજને દેખાડ વાલા, થેઈ થેઈ રાસ રમાડ વાલા.
રાસ રમ્યાના કોડ વાલા, જેજે શ્રી રણછોડ વાલા; ટેક.
સરસ્વતી માતને વિનવું, ગણપત ભાગ્ય પાપ;
અભયેલી અંખા ઓશ પુરજો, ગુણ શેવક તમારા ગાય.
વાલા ગોકુળીએ સેઈ ચાલ વાલા. ૧

ત્રેખા સુત રીધુ તાસગર, તાખરેખ અસ્વાર;
 તા માતા પીયા બુધણ, તા વેહેરી શામ જીહાર વાલા.
 ગોકુળીએ લેઈ ચાલ વાલા. (અરથ બગવાન) ૨
 અંદન બરી તલાવડી, મોતીડે ખાંધી પાળ;
 અમુરોપાણી સંચર્યાં, રાણી રાધા પાણીડાનીહારવાલા. ગો. ૩
 પથરેમટી યઈ પ્રેમદા, બાજન કરતાં ગાય;
 અડધું અંગકરે પુદડી, એનુંએકું સઉકોખાયવાલા. (ઘંટી) ૪
 ડુંગર ઉપર દુહડી, સોની ઘડે સોનાર;
 કાહાનજી ધડાવે વેળીયાં, રાણી રાધા ધડાવે હાર વાલા. ગો. ૫
 પાંચ વેતોની પુતળી, મુખ લોહાના દાંત;
 નારીસંગે નીતરજ, તમચતુર વિચારોચંત વાલા. (સાંખેલું) ૬
 કુવા ઢાંકણ ઢાંકણું, ખેતર ઢાંકણ વાડ;
 ખાપનું ઢાંકણ ખેટડો, ધરનું તે ઢાંકણ નારવાલા. ગોકુળીએ ૭
 લંક લપેટણ શીત હરણ, નહી લંકાપતી રાય;
 જીસકારણ કઠિરવહણ, મોકલાવો મારા નાવવાલા. (સીર) ૮
 મગ મગ જેવડા માતીડા, આડા અવળા વેહ;
 જીવાન માખાપનાં હોડવાં, તમને આવડો શે સ્નેહ વાલા. ગો. ૯
 સોપારી જેવડું સારંગડુ, તલનો ત્રીન્ને ભાગ;
 એ સારંગડે મે રતનગળ્યાં, એક ધરતીને ખીજી આબવાલા.
 ગોકુળીએ લેઈ ચાલ વાલા. (આંખની કીકી) ૧૦
 ડુંબરે ઉપર દરડી, ઉપર કળાયલ મોર;
 રાજતારા મહેલમાં, મેતો દીડું અંધારૂંધોરે વાલા. ગોકુળીએ. ૧૧
 વેત જેવડી વરખડી, હાલા જેવડું પુત;
 કાચા કમળ ઉતરે તેનું, પાકેજ યાએ મુલ વાલા.
 ગોકુળીએ લેઈ ચાલ વાલા, (કુંભારની ચાક) ૧૨
 ખંખાતી ગાડાં જોતર્યાં, માંહી બરેયુ છે હીર;
 પેઉજી હોયતો મુલવે, મારાં ફાટી ગયાંછે ચીરવાલા. ગોકુ. ૧૩

નગરમાં નાગી ફરે, વનમાં પેહેરે ચીર;
 તે તમે લાવજી, મારી સગી નહીં દનાવીર વાલા. (સોપારી) ૧૪
 અંભાતી ગાડાં જોતરેમાં, મહી બરેઓ છે દાંત;
 પેહિછ હોયતો મુલવે, મને રાતાચુડાની ખાંતવાલા. ગોકુ. ૧૫
 ગાય વીયાણી ગાંદરે, વાછરડુ વાડા માંહી;
 દોનારીજીલે પારણે, તેનાંજોરેડાં વાડામાંહો વાજા. (મંદુકો.) ૧૬
 આંખલી થડ ચીકણી, ટુંકા ટુંકાજ પાન;
 પેહિછ ખેડા સભામાં, તેને કેમકરી કહેં સાનવાલા. ગોકુ. ૧૭
 નારી ફીટી નર થયો, સુર પેહેલો ધાય;
 આઠ માસ રણ ભાગવી, પછી નારી થઈ ઘેર જાય વાલા.
 ગોકુળીએ લેઈ ચાલ વાલા. (ગોકુળીની ગોખો.) ૧૮
 પાટણ શહેર દીવા પ્રગટ્યો, મેંથ પડી મેવાડ;
 આંજનારી આજુઘટવસે, એમીછેલ વસે યુજરાતવાલા. ગો. ૧૯
 પડી પડી પણ ભાગી ગઈ, કકડા થયા ખેચાર;
 વગરપાંખે ઉડીગઈ, તમેચતુર કરોને વિચારવાલા. ગોકુ. ૨૦
 આંખો વાળ્યો દક્ષણ દેશમાં, ઉગ્યો અમદાવાદ;
 ફાલ્યોપુલ્યો માળવે, એતો વેડાયો ઝાલાવાડવાલા. ગોકુળીએ. ૨૧
 આઠ કકડે નર નિપળ્યો, દો નારી નરચાર; તેમાં બે નપુથક
 વસે, તે મેં તળ્યો બરથાર વાલા. ગોકુળીએ. (પલગ) ૨૨
 તનના કહેં તાજવાં, મનનો કહેં બળર;
 હઈયાની કહેં હાટડી, હુંતો વણજકહેં કે વેહેપારવાલા. ગોકુ. ૨૩
 નારીને તો નર ઘણા, ઝાઝા સાથે પ્રીત;
 નારી પેહેલો નર મરે, એતો કોના કુળની રીત વાલા.
 ગોકુળીએ લેઈ ચાલ વાલા. (સોટકા ખાજ) ૨૪
 આંખો ઉગ્યો આકાશમાં, કેરી ઝોલાં ખાંચ,
 પરદેશીની પ્રીતડી, એતો માયાલગાડી જાયવાલા. ગોકુ. ૨૫
 જળમાં પેશી ધર કરે, ઝાઝા જળમાં નાહાય;

માંયુ પાઠે મરેનહી, તેની ખાલખેએ જીવ જાયવાલા. (ડાંગર) ૨૬
 આંખો ટેંમે મોરપો, કોણુ સોંપુ રખવાળ;
 પેલો પાણેથી પાતળોરે, પરણ્યોનાનેરૂં ખાળવાલા. ગોકુળીએ. ૨૭
 બાપે જન્મી ખેટડી, ખેટીએ જન્મ્યો બાપ;
 ચતુર નર સમસ્યા કહેા, એતો ખેટી બલી કે બાપ વાલા.
 ગોકુળીએ સર્ધ ચાલ વાલા. (આંખલી) ૨૮
 ઊંચો ગોરી ઉજળી, જળ બરવાને જાય;
 કાંટોવાળ્યો પ્રેમનો, એતો ઉભીઝોલા ખાયવાલા. ગોકુળીએ. ૨૯
 હસતી ચરણ ગઢ રંગન, વેસ્યા વલબ નેણ;
 પેઉછ પધારે તેને હાટડે, મોકલાવો તેવું તેણવાલા. (સીંદૂર) ૩૦
 આંગણે વાવું એલચો, સેચાવું નાગરવેલ;
 પરણ્યો હોનતો પાળજે, નીકર મહાયર વખાતો મેલવાલા. ગો. ૩૧
 તણ મુખને ચારે પગ, સાંભળ ચતુર સુગણ;
 નર ઉપર નારી ચઢે, પછી હુઘછે તાણાતાણ વાલ. (દુઝાણું) ૩૨
 દરીએ મોતી નાપજે, મોતીનું નહી મુલ;
 બાગ્ય દોનું નહી મજે, એક મોતીને ખીજું મન વાલા. ૩૩
 ગરબી.

માંડે સોનાનું છે એકુંરે, છેલ છખીજા ઊગાળા. મારી રૂપાની
 ઉઠાણીરે, છેલ ૦ હુંતો સરોવર પાણી ગમતીરે, છેલ છખી. છો
 મને કાળા બળદેમારેરે, છેલ ૦ મારા આઘાસાણુ ફાટ્યારે, છેલ ૦
 આ ગોકુળગામના દરજીરે, છેલ ૦ મારા આઘાસાણુ સાંધારે, છે ૦
 મારીસાચુ નળજોથીબારે. છે. મારી નહુંદ ન જાણે આઘારે; છે.
 મારીજોઠાણી નળજોટાંધારે. છે. તારો સાંધાનો સવધારે, છે.
 તારો આઘાનો રૂપધારે. છે ૦ છખીલા.

સલામ.

અમે અમારે ઘેર જઈએ, બાઈ રામ રામ છે;
 આ મોલ્યું આલ્યું માંડે, ખીજું શું કહીએ.

આ કાગળ હોય તો વાંચીએ, બાઈ રામ રામ છે;
 આ હરીગુણ વાંચ્યા ન જાય, બીજું શું કહીએ.
 આ કૃપા હોય તો ગાળીએ, બાઈ રામ રામ છે;
 આ સમુદ્ર ગાળ્યો ન જાય, બીજું શું કહીએ.
 આ ગાનારીને ધરઓળાં, બાઈ રામ રામ છે;
 આ ગ્રીક્ષનારીને ચીર, બીજું શું કહીએ.
 આ સાંભળનારને શાન્તિડા, બાઈ રામ રામ છે;
 પેન્ના ઊંધતારને બે લાત, બીજું શું કહીએ.
 પેન્ના ઉભાને સધામ, બાઈ રામ રામ છે;
 પેન્ના સુતાના કુદ્યા કાન, બીજું શું કહીએ.
 આ ગરબો કોઈ ગાશું, બાઈ રામ રામ છે;
 તેનાં મન ચોતબ્યાં ફળ થાશે, બીજું શું કહીએ.

સ્ત્રીઓને ગાવાનાં ગીતો.

ભમરા પેહેલો વધાવો મારે આવીયો,
 મેંતો મોકલ્યો મારા દાદાને દરબારે;
 વાડીના ભમરા, દ્રાક્ષ મીઠારે આપા નેરની.
 મારી માતાએ હરખે વધાવીયો,
 મારા દાદાએ ગ્રાહ્યા પાત્રવ છેડારે.   વાડીનાં
 ભમરા બીજી વધાવો મારે આવીયો,
 મેંતો મોકલ્યા મારા મામાને દરબારે.   વાડીનાં
 મારી મામીએ હરખે વધાવીયો,
 મારા મામાએ ગ્રાહ્યા પાત્રવ છેડારે.   વાડીનાં ૪૦

ગીત ૨ જી.

આણી તેડે ગંગારે પેન્ની તેડે જમનારે, વચમાં સરસ્વતી નદીવહેછે;
 સોના ધકુલારે રૂપલા ઉઠાણારે, શીતાવેશ પાણીડાં સંચર્યાં.
 રાસડી ના પહેાંચેરે ધકુલો ના કુચેરે, કુવાને કાઠે ઉમાં રલાં;
 સોનાની ગેડારે રૂપલા દકુલેરે, રામચંદ્ર રમવાને સંચર્યા.

કોણ રામની ખેટીરે કોણ તારૂં નામરે, કેધરે નગરીની ગરાશીધી;
 કોણ રામની ખેટીરે કોણ તારૂં નામરે, કેધરે નગરીનો ગરાશીધો.
 દસરથની ખેટીરે રામચંદ્ર નામરે, અન્નેધ્યા નગરીનો ગરાશીધો;
 જનકની ખેટીરે શીતાવેલ નામરે, હજીએ છું બાળ કુંવારડી,
 પાનતાં બીડારે સાત સોપારી, લગ્ન નારવારી વહેલા આવજો.

ગીત ૩ જું.

હરે આજ મેંતો અડદા પર્વત નાંતરેલા, અડદા તમેતો મારે
 પાપડ વણવા જોગ; મારે સજન મેળાવો જો મળ્યો. ૧

હરે આજ મેંતો યોગા પરવત નાંતરેલા, યોગા તમે જો
 મારે વડીઓ મુકવા જોગ; મારે સજન મેળાવો જો મળ્યો.

ગીત ૪ જું.

પીઠી પીઠી યોગા પીતરાણી, પહેલીપીઠી ચડશે મારા જીવાવરને;
 ઉવરતી તે ચડશે પેત્રી છોડીને, પાકાં તેલ ચડશે મારાજીવા.
 કાચાં તેલ ચડશે પેત્રી છોડીને, મળતી ફેરી આશરે મારાજીવા
 વરને; જોટલો ચુસશે પેત્રી છોડીરે.

ગીત ૫ જું.

લાડણી પાન ચાવેને રસ ઢોળે, લાડણી વળી વળી પાછું જીએ;
 જાણે મારા બાપા સાથે આવે, જાણે મારા સસરાનો રંગરાખે.
 લાડની પાન ચાવેને રસ ઢોળે, લાડણી વળી વળી પાછું જીએ;
 જાણે મારી માડી સાથે આવે, જાણે મારી સાસુની રંગરાખે.

ગીત ૬ જું.

તાંબા કુંડી તે નગર સોહામણી, માંહી બરીયાંરે ગવરીનાંધીઅ;
 સાહેબીનો આંખા મોરીયો ૨૬૩.

મારાકીયાં બાઈનાં વાજાંતરે વાગીયાં, મારા મગનબાઈનાંવાજાં
 વાગીયાં; પેત્રા વેવાઈનાં પગારે નીશાન, સાહેબી ૧. મારા
 કીલા બાઈની મેડીએ દીવા બજે, મારા મગન બાઈની મેડીએ
 દીવા બજે; પેત્રા વેવાઈને ઘેર ઘોરે અંધારૂં, સાહેબી ૨. ૬૦

ગીત ૭ મું.

મારી જીંઘણુ વેવાણુ ભગરે, તારા ધર પાછળ થઈ રહ્યો સોરરે.
મારા પગ મુણીને થયા થાંભલા, પેલીવેવાણુને લઈ ગયાન્નંગલાં.
ડાઢિ ખુણે ડામચીપો ડોલરે, ત્યાંતો બાલો બીલાડો બોલરે;
બાલો કહે બીલાડો થાઉ. બાળોઠ તજે પેચી ભગે;
કોળીઓ કંસાર આતો ભઉ, નહીતો ધરનો જંદર થાઉ.

ગીત ૮ મું.

એના ધર પછવાડે ધટરે. એને દીકરી જણાની રોતરે;
એના ધર પછવાડે બાવળોયો, એને દીકરી જણાનો વાવળીયો.ઈ.

ગીત ૯ મું.

હજવેહજવે પુંએરે મોટા ટોપા, બાળા વરને વાગેછે સાદીઓખા.
રવધયોરે રવધયો, વર પુંએ તે ભવધયો.
અધ્યાડોરે અધ્યાડી, વર પુંએ તે બલાડી. ધસાદી.

ગીત ૧૦ મું.

લાડો તો કુએકુએ મારેરે, લાડીને કંસાર નવ બાવરે;
લાડોતો દુકાળમાંથી આવ્યોરે; લાડી તો મુગાળમાંથી આવીરે.

ગીત ૧૧ મું.

લાડો લાડી જમરે કંસાર, કે ઉપર વેવાઈ ટળવજેરે.
દીકરી મને આંગળડી ચટાડ, કંસાર કેવો ગળ્યો લાગેરે.
લાડો લાડી જમરે કંસાર, કે ઉપર વેવાણુ ટળવજેરે.
દીકરી મને આંગળડી ચટાડ, કે કંસાર કેવો ગળ્યો લાગેરે.
સોળ વરસના સોમધ્યાન, ફેરા ફરતાં ના આવજ્યારે.
આટલી સરખી નહાની બેહેનને, ફેર ફરતાં આવજ્યારે.

ગીત ૧૨ મું.

એક ઝારા ઉપર ઝારીરે, એતો લાડી થઈ અમારીરે.
એતો અમારાં કશાં કરજેરે, પેલી વેવાણુના બોલ પુંઠે ધરજેરે.

ગીત ૧૩ મું.

એક ટકાના પાન મંગાવેરે, પેલી વેવાણુના દાંત રંભાવેરે.

(૬૭)

એના દાંત કાળા હોઠ રાતા છીનાળવહુ, મેલો પાતરના આળારે.
એને ગોળ લાગેછે મળીયારે, એને જોઈએ ઇંગ્રેજ બળીયો.
એને માથે પીતળનું બેડુરે એને આળ્યું ઇંગ્રેજનું તેડું. છી.
એને માથે છે કાચની કુંડીરે, એને આવી ઇંગ્રેજની હુંડી. છી.

ગીત ૧૪ મું.

સાબર નદીએ આબ્યાં પુર ભાગો રથણારે, પેલોવેવાઈ તણાઈ;
જય ભાગો રથણારે; મુકુનો ધરભાળજયભાગો રથણારે; ખાંધુંતો
ખંધાઈ જય ભાગો રથણારે. તાણુંતો દુટીજય ભાગો રથણારે.

ગીત ૧૫ મું.

યાજીમાં પરવાળુ નાચે ભમરાંરે, વેવાઈનીતો બધરી નાચે ભ.
ભડી છેતો બધા નાચે ભમરાંરે, યાજીમાં પરવાળુ નાચે ભ.

ગીત ૧૬ મું.

જ્યે જે બંદી કેસર જનીરે, લોટ પડે પરમુલી કેસર જનીરે.
લોટ લોટ યુલ કેસર જનીરે, વેવાઈની આંખમાં ડુલ કેસર.
એ ડુલ કેમ મટશે કેસર જનીરે, ઉંઢાળુ ઓમળશે કેસર.
બીજી આંખમાં પડશે કેસર જનીરે. (૬૦)

ગીત ૧૭ મું.

તને કોણે કહ્યું તું બોલ, ધાંચી મોચીનારે; હવે નહી
બોલુરે જી. નાક વઢાયુરે જી, મુનો ચોપડ્યોરે જી.
જય મેં મારીરે જી, ભુલ કીધીરે જી. (૬૦)

ગીત ૧૮ મું.

સોનાનું સળેકડું તે, વાંચે ઉડયુ જયળે;
વેવાઈ તારે નાક વઢાયું, જન ભુખી જયળે. (૬૦)

ગીત ૧૯ મું.

આબ્યા ઉંઢાળાના દનકે, જોડી વીઝરણો શે ન લાવી;
તારો બાપ ધરાણે મેલકે. જોડી વીઝરણો શે ન લાવી. ૧

ગીત ૨૦ મું.

અમે ધડરીઓ ગઠ જીત્યારે, આનંદ બપો લોક કેહેશે

(૬૯)

કોથાબાઈ જુહારે, આનંદ બયો; એતો દીકરી પરણાવીને
હોઠારે, આનંદ બયો; લોક રેહેશે કીથાબાઈ સાચારે આનંદ
બયો; એતો દીકરી પરણાવીને નાચ્યારે આનંદ બયો.

ગીત ૨૧ મું.

ડોઢો વાગ્યોને લશ્કરે ઉપજ્યું, ઝરમરીયા ઝાલા; આવીછે અમદાવાદ
ની ફેજારે, ઝરમરીયા ઝાલા, ઘેરયુંછે ઘોઘા ગામરે ઝરમરીયા ઝાલા

ગીત ૨૨ મું.

પાટલા દોરે પાટલા દો, પાટલા ન હોયતો સુતારાને જાએરે;
સુતારોની બધરી પાટલા દો. ઇત્યાદી.

ગીત ૨૩ મું.

છઠ્ઠા હાથ પારેવા લેજરે, માંડે માણક મેલું યાચરે; માંડે રતન
રજે બરાચરે; છઠ્ઠા તારોને હાથ ખસે બરખો; મારી લાડવાઈ
એ હાથ હીરે જડ્યો.

ગીત ૨૪ મું.

એક લીલી તે લીલી લીલડી, એક લીલીનાં જડીત પલાણરે જમ
લીલડી. એક અમદાવાદ મામને માંદરે, મારી જનનાં યથાં ધમસા
ણરે જમ લીલડી; મારા સોય ઘોડાને ખસે હાથીયા, મારા હાથી રખી
ને વેવાઈ ખી ગયો, મારી કેમ કરી રેહેશે લાજરે જમ લીલડી.
મારા કોથા બાઈએ જ્ઞાનમાં સમજાવીયા, મારા મનબાઈએ
જ્ઞાનમાં સમજાવીયા, તરી બચરી રાખીશું લાજરે જમ લીલડી.

ગીત ૨૫ મું.

લાડી આપી પાડી આપી, જનઘવાની માડી આપી; તોયે લ
ડધા માંડવા હેઠરે. ગીત ૨૬ મું.

અમે આબ્યાંતાં રંમરે રમવારે, અમે આબ્યાંતાં રખીવહુને લેવા
રુઅમે આબ્યાંતાં રખી વહુને જોવારે. એને જોયામાં થું જોશરે.

સમાપ્ત.

अजय.

जगद्विषयी तपिद्वेद

नतनां पुस्तकोत्तप

शयद्विषयी जगद्विषयी

मां मण्डितयोः कमां

दीनास्तमे मेऽपि

शामशनवाजयेयं

नीजानेपीलपाज

मण्डितयोः कमां

तमांपी मण्डित

ॐ ० ॐ

रत्न १५-४०

द्विमे १८८४

